

primorski utrlep

ČASOPIS ZA SLOVENSKO ISTRO IN ZAMEJSTVO

PIRAN-IZOLA-KOPER

Marec 2007 Leto 13 Številka 157 CENA 0,90 EUR 215,68 SIT /Poštnina plačana pri pošti 6320 Portorož/

Piran - še daleč do prometne rešitve

Sedaj si tudi nova občinska oblast v Piranu (tako kot prejšnje že skoraj 30 let) prizadeva rešiti vsem znani problem s parkiranjem v mestu. Lokacijski načrt „Piranska vrata“ naenkrat ni vseč skorajda nikomur več, zato iščejo nove in nove načine. Začasna rešitev - dvonadstropna montažna garaža na sedanjem parkirišču na Fornačah (podobna je pred Hipermarketom v Kopru), nikakor ni primerna. S preselitvijo Okolja na vrh garažne hiše pri pokopališču in rušitvijo starih objektov, se ponujajo priložnost za turizem. V nobenem načrtu ni denarja za gradnjo velike garažne hiše z okoli 2000 avtomobilov, ki bi jo lahko umestili kar v globel v bližini nekdanje tovarno mila Salveti. Nič tudi o obljubljenih 200 milijonov nekdanjih tolarjev s strani turističnega gospodarstva za revitalizacijo in boljšo ponudbo mesta!

Garaža ne sodi ob morju, morda malce dlje v kotlino, blizu čistilne naprave.

Spominska slovesnost v Strunjanu

Ob 86-letnici tragičnih dogodkov - prvih otroških žrtev fašizma - je bila v petek, 16. marca 2007, ob 11.00 uri pred spomenikom v Strunjanu spominska slovesnost, na kateri je imel pozdravni nagovor Tomaž Gantar, župan Občine Piran, slavnostni govornik pa je bil Milan Kučan, bivši predsednik Republike Slovenije. V kulturnem programu so nastopili učenci osnovnih in srednjih šol, vrtcev in učenci s posebnimi potrebami. Organizatorji: Občina Piran, KS Strunjan in Združenje borcev NOB občine Piran. 19. marec 1921 je bil usoden za dve mladi življenji, ko sta pod fašističnimi streli z vlaka umrla Domenico Bartole in Renato Braico, pet učencev pa je bilo ranjenih. Obstajajo rane, ki ne zacelijo, je dejal Tomaž Gantar. Milan Kučan je v daljšem govoru povedal, da je na oltar skupne zmage položil veliko žrtev tudi slovenski narod, posebej še slovenski Primorci, ki so bili prve žrtve fašizma. Zavzel se je za spravo vseh evropskih narodov. Slovenci nismo zločinski narod kot smo lahko slišali iz Italije.

Odstranili kamnite bloke

Predsednik sveta KS Lucija Gašpar Gašpar Mišič nam je sporočil, da je piransko okrajno sodišče izdalo odredbo o odstranitvi dveh kamnitih blokov v ulici XXX. divizije 10 v Luciji s katerimi je lastnik onemogočil stanovalcem dostop do parkirišča.

Obisk vlade na Slovenski obali in Krasu

Slovenska Vlada se bo v sredo, 21. marca 2007, po dveh letih premoru, ponovno mudila na Slovenski obali in Krasu. Seja vlade bo tokrat v Grand hotelu Metropol. Končala se bo okoli 12.00 ure, nato pa se bodo ministri malce razkropili na ločenih pogovorih z gospodarstveniki, župani, predstavniki visokega šolstva, zavodov, politiki. Minister dr. Žagar se bo z novinarji in župani pogovarjal tudi o vse bolj aktualni temi - pokrajinah na Primorskem. Popoldne bo vlada obiskala tudi Lipico.

FOTO COLOR LABORATORIJ
Quicklab
BERNARDIN
Obala 7, 6320 Portorož

Tel.: +386 05 674 08 80

Za prenos fotografije s CD, diske, Smart Media, Compact Flash iz digitalnega fotoaparata na fotografski papir

E-mail: fotoquicklab@siol.net

www.geocities.com/quicklab_fotolaboratorij

TPC LUCIJA - PORTOROŽ - KOPER - SUPERNOVA

V Piranu tudi mala nevropsihiatrična klinika?

Doktorica psihologije slovenskega rodu Marjeta M. Ritchie (na fotografiji levo skupaj s častno konzulko v Franciji dr. Tatjano Dumas Rodica) je študirala v Kanadi in se je pred nedavnim preselila v Piran, kjer namerava odpreti malo kliniko intenzivne psihološke terapije. Podatki, da Slovenci živimo dokaj stresno življenje in smo zato že tudi pri samem evropskem vrhu po številu samomorov na sto tisoč prebivalcev so zaskrbljujoči, meni dr. Ritchieva. Na naše vprašanje, ali si je že pridobila koncesijo in če je ta sploh potrebna in ali je dejavnost v programu javnega ali zasebnega zdravstva, nam je povedala, da ureja tudi ta del vprašanja in se bo pogovorila z ministrom za zdravje dr. Andrejem Bručanom, ki je sicer naklonjen uvajanju zasebnega zdravstva v Sloveniji. Sicer pa je psihologinja dosegljiva na GSM 031 799 595. Vsakomur, ki to želi, zagotavlja anonimno pomoč v osebnih, duševnih ali čustvenih stiski. Morda boste skupaj z njeno pomočjo našli ključ do kakovostnega življenja.

Studio Marija
FRIZERSTVO - PARRUCCHIERE
Rezidenca Park Lucija

Marija Dvoršič s.p., Rezidenca Park Lucija Obala 144, 6320 Portorož

Tel.: 05 6714 506

V frizerskem Studiu Marija vam uredimo pričesko za vse priložnosti, medtem pa se lahko sprostite na enem od masažnih stolov.

Škoda HappyKredit

ŽE ZA 84 EUR* NA MESEC.

Hitro in enostavno!

*Mesečni obrok 84 EUR (20.129,76 SIT) velja ob nakupu modela Fabia Classic 1.2 (55KM); trajanje 48 mesecev, polog 25 %, rizični sklad 0 EUR, stroški obdelave 0 EUR, ostanek kredita 3.444 EUR (825.320,16 SIT) pri prevoženih do 10.000 km letno in EOM 6,20 %. Ponudba družbe Porsche Kredit in Leasing SLO d.o.o. velja do 31. 3. 2007. EOM (efektivna obrestna mera) se lahko spremeni, če se spremeni katerikoli od elementov, upoštevanih pri izračunu. V EOM niso vključeni stroški, povezani z neizpolnjevanjem pogodbe, s prodajno pogodbo dobavitelja, z uporabo vozila in stroški denarnih nakazil.

Porsche Koper, Ankaranska 10, tel.: 05 611 65 03

Nemci v upokožitev šele pri 67 letih starosti

V Zvezni republiki Nemčiji razpravljajo o upokojitvi njihovih državljanov pri doseženi starosti 67 let, kar naj bi uvedli postopoma do leta 2012. Nemški ilustrirani časopis Bild je objavil podatke o povprečni starosti zavarovancev ob upokojitvi in sicer moški se v povprečju upokojijo pri 63,14 letih starosti, ženske pri starosti 63, 19 let. Ugotavljajo tudi, da morajo Nemci delati približno leto dni dlje kot so na primer pred desetimi leti. V teh podatkih ni zajeto predčasno upokojevanje zaradi bolezni ali invalidnosti zaradi nesreč. Podatki kažejo, da se Nemci v glavnem upokojijo pri starosti od 57 do 64 let. Podaljšanje pokojninske dobe na 67 let za moške in ženske je poleg vse starejšega prebivalstva verjetno tudi v tesni povezavi z velikim minusom v nemški pokojninski blagajni.

Učiteljica nemirnemu učencu s škarjami prerezala jezik

V neki osnovni šoli v Milanu je 22-letna učiteljica s škarjami vrezala jezik 7-letnemu učencu, ki je motil pouk. Mali nemirni žrtvi so jeziček v bolnišnici zašili, učiteljica pa je bila takoj odpuščena.

8-letni deček tehta 100 kilogramov

Debelost škoduje zdravju in je problem, s katerim se srečujejo v različnih državah v Evropi, na severni polobli in v ZDA, kjer se mladi redijo zaradi nepravilne in nezdrave prehrane, na jugu Afrike pa imajo otroci napihnjene trebuščke zaradi podhranjenosti oziroma enolične prehrane. Cristina Maenz, dopisnica iz Londona, je v Bildu objavila fotografijo 8-letnega dečka, ki ima nadvse rad čokolado, hamburgerje, pommes frites. Nič hudega, če ne bi že sedaj tehtal kar 100 kilogramov! Ima težave pri hoji, umivanju, oblačenju... Nedvomno, da gre pri tem otroku tudi za presnovne motnje. Sicer pa je v veliki Britaniji, v Nemčiji in še v katerih razvitih evropskih državah že kar okoli 15% otrok predebelih.

Prenosni telefoni škodljivi za otroke!

Majhni otroci v nobenem primeru ne bi smeli telefonirati z mobilnimi telefoni (GSM), ker sevanje, ki ga povzročajo med telefoniranjem, škoduje njihovemu zdravju. Zlasti to velja za otroke mlajše od petih let, ugotavljajo strokovnjaki na okoljskem ministrstvu ZRN. Starši bi torej morali poskrbeti - mobilni telefon čim dlje od otrok! Nič novega ni, če ob tem zapišemo vprašanje, ali sevanje res škoduje tudi starejšim ljudem?

Neodvisni nestrankarski časnik za območje Slovenske Istre in zamejstva Primorski utrip

Ustanovitelj in izdajatelj:

primorski utrip

Odgovorni urednik: Franc Krajnc
Naslov uredništva in oglasnega oddelka: Primorski utrip, Obala 125 Lucija, 6320 Portorož
Tel.: 05 6777 140, telefax: 05 6777 139
E-pošta: informa.portoroz@siol.net
www.primorski-utrip.si

Naročnine, oglasno trženje in Media Service – Storitve za medije in tisk
PTA Primorska tiskovna agencija: Obala 125, Lucija
Tel.: 05 6777 140, GSM: 031/851-240

Tehnično urejanje: Informa Portorož
Tisk: Tiskarna Vek Koper
Naklada: 2000

Informa Portorož, tržno komuniciranje in informiranje Obala 125, 6320 Portorož, Adrijana Krajnc Vasovič s.p.
Tel.: 05 6777 140, telefax: 05 6777 139
E-pošta: informa.portoroz@siol.net

Matična številka: 1094343, ID štev. za DDV: SI59225246
TRR: 10100-0035275306
 Banka Koper, PE Lucija
 Letna naročnina (za 12 številk) 10 EUR 2.390,64 SIT

Časopis je vpisan v razvidu medijev Ministrstva za kulturo RS pod zap. štev. 460.
Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. List RS št. 89/98) sodi časopis med proizvode za katere se obračunava DDV po stopnji 8,5%.

primorski utrip

OD VSEPOVSOD

Slovenija in Hrvaška naj rešita mejo z arbitražo

Pa se je le zgodilo. Glede nerazrešenih mejnih odnosov med Slovenijo in Hrvaško, namreč.

Na številna vprašanja, ki smo jih v Ljubljani postavljali že pred leti, ali ne bi kazalo nerazrešenih vprašanj glede meje na morju in kopnem rešiti pred vstopom Slovenije v EU, je bil odgovor preprost; še je čas, tudi 50 let! Tako nekdanji minister za zunanje zadeve. Sedanji večkrat opozarja, piše diplomatske note, a nič ne pomaga. Če ne bo arbitraže bodo zaselki hrvaški , saj že sedaj upravlja z njimi, za Piranski zaliv pa bi po hrvaških merilih bila pravična le sredinska črta. O kakšni celovitosti Piranskega zaliva (zahteva Slovenije) pri njih niti besedice. Na kopnem ob kanalu Sv. Odorika so že postavili obmejne table, ki opozarjajo, da je tam Hrvaška, ne vemo pa še kaj bodo „izumili“ za Piranski zaliv, ki mu pravijo Savudrijska vala.

Sedaj, ko se bliža datum šestmesečnega predsedovanja Slovenije Evropski uniji (januar - junij 2008), so se okoliščine v resnici nekoliko spremenile. Zbudil se je tudi Bruselj, kjer so vedno govorili naj Slovenija in Hrvaška dvostranske težave (ki jih ni malo) rešita kar sami in naj s tem ne obremenjujeta evropskih institucij. Avstrijski socialist Hannes Swoboda, ki je evropskemu parlamentu poročal o napredku pogajanj med Hrvaško in Slovenijo, istemu parlamentu tudi priporoča naj se Ljubljana in Zagreb vendarle odločita za mednarodno arbitražo in tudi naj se vzdržita enostranskih akcij. Hrvaška se je

takoj odzvala. Zunanja ministrica Kolinda Grabar-Kitarovič je jasno in glasno povedala, tako tudi premier Ivo Sanader, da je Hrvaška že davno tega predlagala sodno rešitev spora, tudi bolj nežno inačico - arbitražo. Slovenija se tega očitno boji, trdi hrvaška zunanja ministrica. In zakaj se je oglasil Bruselj? Morda ima nekaj zaslug pri tem tudi evropski poslanec (prav tako socialist) Borut Pahor? Morda je tu prihod strogega schengenskega režima januarja 2008? Ali pa tudi to, da bi bilo morda zelo nerodno, če bi se predsedujoča Evropski uniji še leta 2008 kregala s

Hrvaško o meji, kajti takrat bo imela dovolj dela z globalnimi problemi, pa tudi ni primerno, če bi glede tega morebiti izkoriščala svoj vpliv v EU. „Slovenija je za mednarodno arbitražo, a ne samo o morski meji“, že nekaj let trdijo naši predstavniki vlade. Odločitev o razmejitvi na morju je celo pripravljena prepustiti meddržavnemu sodišču v Haagu! Le kje so potem problemi, bi se vprašali? Naslov v Primorskem utripu aprila 1996, ki je nastal po prvi veliki okrogli mizi o meji „Nejasno stanje in diplomatske drobtinice“, žal še vedno velja.

V Istri spornih še najmanj 111 hektarjev!

Geodetski strokovnjak Pavel Zupančič je 24. oktobra 2005 zapisal: “Minimum, kar mora Slovenija zahtevati in strokovno utemeljiti, je celovita piranska občina pred letom 1954, ko je obsegala tudi Savudrijo in Kaštel. To omogoča slovenski dostop do mednarodnega morja, ki ga zdaj še ima”.

Razmejitvena problematika s Hrvaško torej ni tako preprosta kot bi si mislili. To nedvomno dokazuje veliko dokumentacije, ki nam jo je v redakcijo dostavil Joško Joras, še vedno edini pravi borec za mejo. On, s svojimi sodelavci, je tudi eden redkih državljanov Slovenije, ki pravilno in pravočasno reagira na pisanje hrvaških (in tudi naših) časopisov, ki uporabljajo svojo logiko glede razmejitve med Slovenijo in Hrvaško. Od skupne dolžine kopenske meje s Hrvaško (670 km) je še leta 1996 bilo neusklajene kar 16% ali 110 kilometrov. Zemljišče, ki se nahaja med mejnimi črtami katastrskih občin, oziroma območje bivše k.o. Piran III, meri kar okoli 111 hektarjev. Vse

to je še vedno odprto. Če bi zaselki, vključno z delom Savudrije in Kaštela (nekoč Slovenski) dokončno ostali na hrvaški strani, bi Slovenija izgubila okoli 111 hektarov zemljišč, da ne omenjamo nedorečene morske meje. Svojevrsten problem je tudi tako imenovani dvojni kataster in seveda dvojna zemljiška knjiga; v Bujah in Piranu. Podatki o katastrskih občinah Kaštel, k.o Raven in k.o. Sečovlje se ne ujemajo. Hrvaška si je namreč leta 1994 uredila svoj kataster k.o. Kaštel na osnovi katerega je bila v Bujah ustanovljena tudi nova zemljiška knjiga. Postopek je trajal vse od leta 1987, torej že nekaj let pred razpadom Jugoslavije. Ljudem v treh zaselkih Škodelin, Škile in Bužin, ki so del

naselja Sečovlje, je blokirana tudi volilna pravica za slovensko stran. Vodja hrvaške strokovne skupine za mejo Zdenko Šigr je zapisal, da ima Hrvaška na navedenem območju vse od konca 2. svetovne vojne - do danes - administrativno, upravno in sodno oblast, ki sega tudi na del akvatorija Piranskega zaliva. Istra, ki je bila nekoč skoraj brez Hrvatov, skoraj ne bi mogla biti hrvaška. Pavel Zupančič je 24. okotobra 2005 zapisal: “Minimum, kar mora Slovenija zahtevati in strokovno utemeljiti, je celovita piranska občina pred letom 1954, ko je obsegala tudi Savudrijo in Kaštel. To omogoča slovenski dostop do mednarodnega morja, ki ga zdaj še ima”.

Paritetni odbor je izpopolnjen

Italijanska vlada je na predlog ministrice Linde Lanzilotte, 7. marca 2007, imenovala še štiri manjkajoče člane - vladne predstavnike - v paritetni odbor za slovensko manjšino.

To so Bojan Brezigar (odg. urednik Primorskega dnevnika), Domenico Morelli, Giorgio Brandolin in Maurizio Pessato. S tem je 20-članski paritetni odbor izpopolnjen in bo lahko začel uradno delovati z po objavi dekreta predsednika republike Giorgia Napolitana v Uradnem listu. Z rešitvijo oziroma imenovanjem vseh članov paritetnega odbora za slovensko manjšino, kar se je zgodilo po dolgih letih usklajevanja, sta zadovoljni tudi SKGZ in SSO, Rudi Pavšič, Drago Štoka in kajpak še posebej tudi prizadevni vladni podtajnik Miloš Budin. Vse pa vendarle ni dorečeno, zlasti ne seznam 32 predlaganih občin v Furlaniji - Julijski krajini, v katerih bi lahko izvajali določila zaščitnega zakona. Bojan Brezigar je v svojem komentarju v Primorskem dnevniku zapisal, da je Paritetni odbor gonilna sila zaščitnega zakona. „Upam, da bo kmalu pravnomočen.“ Slovensko glasbeno šolstvo, goriški Trgovski dom, Narodni dom v Trstu, slovenske šole v Videmski pokrajini, slovenska televizija v Benečiji, so vprašanja, ki še malce razburjajo.

V ZRN naj bi sedmi opustil kajenje?

V Sloveniji še ni prave ocene kaj bo prinesla splošna zakonska prepoved kajenja na javnih mestih. V ZRN, kjer tudi sprejemajo rigorozni zakon proti kajenju, so z anketo že ugotovili, da naj bi se vsak sedmi kadilec odpovedal užitku, ki zares dokazano škoduje zdravju in pri pretiravanju pa povzroča raka na pljučih.

Portorožana je ukinil svet KS

S štirimi glasovi za in dvema proti je svet KS Portorož sprejel sklep o prenehanju izhajanja Portorožana.

Glede prenehanja izhajanja krajevnega glasila Portorožan je kar nekaj ugibanj kako se je moglo to zgoditi. Najprej informacija, da Portorožana ni ukinil župana Tomaž Gantar pač pa se je predsednik sveta KS Portorož Mauro Belac za ukinitvev odločil po pogovoru z županom, ker naj bi KS Portorož dobila svoj informativni prostor v novem občinskem glasilu.

Krajevna skupnost Portorož velja po bilančni vsoti za najbolj bogati KS v Občini Piran, saj ima trenutno na TRR kar blizu 50 tisoč evrov in ne ve kam z njimi. Vsekakor pa to niso sredstva za izdajanje glasila, pač pa so v večini namenska - od najemnin. Novo politično razmerje (beri strankarsko) v KS Portorož nikakor ni govorilo v prid nadaljnjemu izhajanju tega glasila, zato menda tudi njegov konec.

Na seji sveta so razmišljali, ali bi morda krajevno glasilo izhajalo vsaj občasno (ko bi zbrali dovolj reklamnih oglasov), a tudi to ni šlo. Nekateri Portorožani so bili z glasilom, ki je bilo ves čas 15- letnega izhajanja kritično do aktualne občinske oblasti, zadovoljni. Spet drugi so menili, da je bilo v zadnjem času preveč kritizersko, premalo konstruktivno ali celo razdiralno. Portorožanova relativno dolga pot pa ni bila vedno lahka. Svetlo prihodnost mu je zastavil prvi odgovorni urednik, bivši novinar Dela Gustav Guzej, ki pa tam ni mogel dolgo vzdržati. Portorožan je vseskozi predstavljal božjo šibo za občinsko oblast, lotil pa se je tudi drugih resnih medijev; Dela, Primorskih novic in Primorskega

portorožan

utripa, ki so pisali o dogodkih v tej krajevni skupnosti, ki jo je prejšnji mandat vodila predsednica Nada Kozina. Zato mu je popularnost počasi padala.

Na podlagi odločbe medijskega inšpektorja Portorožan kar nekaj mesecev ni smel izhajati, ker ni bil vpisan v razvid medijev, kar je potem uredil začasni prisilni organ, občinski svetnik Ivan Dekleva. Finančno poslovanje KS Portorož je vzel v precep tudi prejšnji nadzorni odbor Občine Piran in celo ugotovil, da je KS Portorož del stroškov izhajanja brezplačnega glasila plačevala se sredstvi od najemnin, kar je v nasprotju s predpisi. Predlagal je celo odvzem pooblastila o razpolaganju s sredstvi bivši predsednici KS Portorož. Bivša županja Vojka Štular, ki si jo je Portorožan nekajkrat grdo privoščil (tudi s karikaturu kako seka Portorožana napol), nikoli ni ukrepala. Po Kristusovem nauku je raje nastavila še drugo lice, kar danes verjetno še kako obžaluje. Portoroška KS je s Portorožanom počasi osvajala dominantno vlogo nad občino, kar pa verjetno novi oblasti ne bi bilo všeč. Občina Piran se v preteklosti, kljub goreči želji, nikoli ni uradno izrekla o morebitni ukinitvi Portorožana. Sicer pa, kako bi, saj je KS pravna

oseba. Ker nekateri vedo povedati, da Občina Piran financira Primorski utrip naj povemo, da to ni res! Res je, da občasno objavlja čestitke za praznik (tudi v drugih medijih) ali kašno njeno prilogo, kar pa ne pomeni financiranje, saj gre za plačilo opravljenih oblikovalskih in tiskarskih storitev. Drži pa, da je Občina občasno s finančnimi dotacijami pomagala edinole Portorožanu!

Motor Portorožana sta nedvomno bila bivša tajnica KS Livija Sikur Zorman in njen soprog Marko Zorman (bivši glavni urednik). Nekako v senci je bil Mitja Jančar, odgovorni urednik odgovoren po Zakonu o medijih. Svojo „plačo“ si je služil tudi „sekretar Portorožana“ Andrej Žnidaršič. Po zamenjavi krajevne oblasti so za vršilko dolžnosti odgovorne urednice (tik pred ukinitvijo glasila) imenovali Dragico Mekiš (SD), ki pa ni mogla nič več postoriti za to glasilo. Portorožan je bil kritičen do občinske oblasti, njegovi pisci pa so na trenutke presegli celo sami sebe. Predvsem, ko so začutili „nevarnost od zunaj“ niso varčevali z naslovi in samoobrambnimi opozorili v znamenju „Komu je napoti Portorožan, kdo hoče ukiniti Portorožana...“ Sedaj so si ga ukinili kar sami. Morda tudi zato, ker naj bi spoznali, da z novim županom ne gre češenj zobati.

Premier Janša: SDS je najstabilnejši del slovenske politike

Na fotografiji: Posvet Izvršilnega odbora SDS na Bernardinu. FOTO: FK- Primorski utrip.

Spremembe v slovenskem političnem prostoru, jesenske predsedniške volitve in priprave na predsedovanje Evropski uniji so bile najpomembnejše teme rednega letnega sestanka Izvršilnega odbora SDS v Kongresnem centru Grand hotela Bernardin v Portorožu, 10. marca 2007. Sestanek je potekal za zaprtimi vrati, nekaj vsebine z zanimivih pomenkovanj članov in ministrov vladne stranke sta ujela le dva novinarja. Predsednik SDS in predsednik Vlade

v času predsedovanja Slovenije Evropski skupnosti v prvi polovici leta 2008. Ali bosta Slovenija Hrvaška sposobni kaj doreči že do takrat, je drugo vprašanje.

V političnem delu pogovora z novinarji je Janša dejal: „SDS je zdaj daleč najstabilnejši del slovenske politike. V pripravi na letošnje predsedniške volitve prevladuje večinsko mnenje, da bi morala SDS nastopiti s svojim kandidatom. Postopek evidentiranja bo formalno končan na naslednji seji

Janez Janša je v izjavi za javnost na kratko spregovoril o trenutni politični situaciji v Sloveniji. Povzel je nekaj zbranih misli s posveta in se na vprašanje Primorskega utripa rahlo dotaknil tudi problematike odnosov s Hrvaško, predvsem tudi glede na to, da so že trije evropski parlamentarci, vključno s predsednikom Evropskega parlamenta Hansom - Gertom Poetteringom, dali vedeti, da bi se državi najbrž najlažje rešili spon nerazumevanja kje naj potekata del kopne in morska meja, z arbitražo, ki je Slovenija, kot je ponovno poudaril, ne zavrača, vendar zahteva celovito rešitev. Zunanje politični odbor Evropskega parlamenta bo namreč o poročilu o Hrvaški (in stališču avstrijskega poslanca v EU parlamentu glede predloga arbitraže) razpravljaj 27. marca, o arbitraži pa naj bi se izrekli na parlamentarni razpravi sredi aprila v Strasbourgu. Znak pač, da nedorečena meja med Hrvaško in Slovenijo ni več le njen problem! Politično nerodno bi bilo, če bi ta problem prihajal v ospredje

sveta stranke v prvi polovici maja“. Ugibanja novinarjev o tem koga naj bi kandidirali so kot kaže prezgodnja. Slišati je, da bi to lahko bil dr. Dimitrij Rupel. Svet NSi se je že odločil. Podprl je Lojzeta Peterleta. Glede počasnega razpada LDS je Janša potrdil, da je vladajoča koalicija obema poslanskima skupinama, ki sta nastali iz ene LDS, ponudila naj še enkrat premislita o pristopu k partnerstvu za razvoj. (Kot je znano je dobil povabilo v partnerstvo Tone Rop in ne Jelko Kacin, predsednik LDS). „To ne pomeni širitev koalicije, ampak je dokaz odprtosti, sredinskosti sedanje vladne koalicije“, je poudaril Janša.

LDS je bila dolga leta vodilna, po volitvah nekaj časa v šoku, razvezala se je s Socialnimi demokrati - zlasti na lokalni ravni, je prestopila v nasprotni politični tabor - in na obalnem območju „zaigrala svojo igro“, iz katere sedaj bežijo nekateri prej pomembni kadri. Zmešnjava na politični sceni je očitna.

Se vračajo svinčeni časi?

V času komunizma ali bolje rečeno samoupravnega socializma, kar je (roko na srce) bila svetovna posebnost, ki je v glavnem od zunaj ni nihče dodobra razumel, smo dobro vedeli, da imamo samo eno stranko - komunistično partijo, ki je bila „poklicana“ (zveličana), da skrbi in misli za narod. Imeli smo „doživljenjsko“ zagotovljeno delo (beri službo), mislili smo, da je družbeno premoženje, s katerim smo (sa)moupravljali, tudi naše, del nas, čeprav ga posameznik ni smel odtujiti, ali si ga prisvojiti. Imeli smo najvišjo avtoriteto - Tita, ki je bil partijski, in državni voditelj SFRJ ter vrhovni poveljnik vojske. Iz predsednika države Slovenije se nekateri celo ne kaznovano norčujejo!

Tito je vse do visoke starosti imel v rokah popolno oblast. Umrli je 4. maja 1980 v Univerzitetne kliničnem centru v Ljubljani in čez 10 let se je zgodil polom (razpad) SFRJ.

Že 9 let pred Titovo smrtjo so uvedli kolektivno vodenje države (predsedstvo), a ni šlo. Pa vendar ve se, da je partija 50 let postavljala na vodilna mesta „svoje“ ljudi. Danes to isto delo v malce drugačni obliki počenja vodilna politična in vladna stranka, pa ne glede na to, katera pride na oblast. Tako je počenjal Demos, tako LDS in sedaj SDS.

Ob osamosvojitvi so nam „podtaknili“ nov družbeni red - kapitalizem, kar je vplivalo na socialno razslojevanje. Res, da smo dobili parlamentarno demokracijo in kup političnih strank, a kaj ko bi vse želele biti na oblasti. Tisti, ki ji ta veliki met uspe seveda ni všeč, če

ji opozicija gleda pod prste. Krog se vrti vedno v isto smer.

Dr. Dimitrij Rupel je v Delu 10. marca med drugim zapisal: „Zadnje čase je precej govora ali govorice o tem, da vladajoča koalicija oziroma vladne stranke v Sloveniji na vodilna mesta v državnih oziroma javnih ustanovah postavljajo „svoje“ ljudi; da je bilo preveč pristranskih „kadrovskih“ premikov, zamenjav, sprememb in novosti... Ponekod celo trdijo, da so se vrnili „svinčeni časi“, da je slabše, kakor je bilo nekoč. Večinoma so to nesmiselni in neresnični očitki“, piše dr. Dimitrij Rupel. Verjetno ima prav, a kaj, ko so to govorice, ki jih lahko slišimo tudi iz parlamentarnih klopi. Slovenija nima nobene parlamentarne tradicije. Res pa je, da smo Slovenci v zgodovini pod različnimi gospodarji že občutili nadoblast, ki nam je bila v večini primerov vsiljena. Demokracijo, če jo enačimo s parlamentarizmom, smo si izbojevali sami v desetdnevnem junijskem spopadu z JLA in ob mednarodnem priznanju, da smo lahko začeli novo pot kot samostojna, neodvisna ter suverena država. Prišli smo v Nato, čez to stopničko pa tudi v EU. Država res ni kar tako. Znati jo je treba upravljati in se postaviti, ko je treba braniti svoje nacionalne interese. Dr. Dimitrij Rupel piše, da je skrajni čas, da poskusimo uskladiti različna stališča - in seveda misli na odnose s Hrvaško. Vsi veliko govorimo, modrujemo, nihče pa ne upa povedati, kaj smo se z našo južno sosedo v resnici dogovorili, da bi bili v svetu lahko priznani in kaj smo v resnici izgubili?

Franc Krajnc

TZS ima Svet za turizem

V okviru Turistične zveze Slovenije (predsednik Dominik S. Černjak) je ustanovljen Svet za turizem. Prva seja je bila sklicana za 13. marec 2007 v Ljubljani. Svet bo obravnaval splošna in aktualna vprašanja stanja in razvoja turizma s stališča vloge in delovanja turistične društvene organizacije. S takim delom želijo prispevati k uspešnemu razvoju turističnih društev, ki jih je v Sloveniji okoli 500, in celotne turistične društvene organizacije kot civilne družbe in zagotavljanju učinkovitejšega partnerskega delovanja z javnim in zasebnim sektorjem v turizmu.

Pa še res je

Življenje v slogu velikih E-jev

Minister za zdravje Andrej Bručan objublja E-zdravje, minister za javno upravo Grega Virant E-upravo, predsedujoča Evropski uniji nemška kanclerka Angela Merkel pa E-ustavo. Sedaj čakamo, da bomo dobili še E-davke.

Vrednost premoženja „bivše“ GZS znaša 32 milijonov evrov

Po uveljavitvi Zakona o gospodarskih zbornica, ki narekuje le prostovoljno članstvo, so v GZS morali napraviti tudi bilanco stanja, kar je sicer običajno računovodsko delo, a posebnost je v tem, da smo končno lahko izvedeli s kolikšnim premoženjem upravlja GZS, ki je prihodke pridobivala na osnovi obvezne članarine.

Ugotovili so, da znaša premoženje (stavbe in druge nepremičnine, kapital, finančne naložbe, pravice in podobno) 7,75 milijarde nekdanjih slovenskih tolarjev oziroma okoli 32 milijonov evrov. Vsi člani, ki so plačevali obvezno članarino, imajo do upravičenja, ne morejo pa tega premoženja dobiti, prenesti nase ali odtujiti. V zbornici bodo kar polovico sredstev potrebovali za vzdrževanje njihove osrednje palače in drugih objektov, amortizacijo, za delo služb, delovanje raznih organov odpravnine presežnih delavcev in podobno. Na GZS je (bilo) 215 zaposlenih in kar polovica njih si bo morala poiskati drugo službo, verjetno pa lahko pričakujejo tudi poštene odpravnine.

Prenovljeno NeDELO

Četrtega marca 2007 je luč sveta zagledalo prenovljeno Nedelo, izdajateljja časopisne hiše Delo d.d.. Bralcem ga je predstavila odgovorna urednica Romana Dobnikar Šeruga in priznati je treba, da je veliko bolj privlačno za oči in prijetnejše za branje. Prva izdaja v novi podobi, ki sicer nosi število devet (toliko je bilo do 4. marca namreč nedelj) je izšla na 32 straneh. Vsako nedeljo pa bodo bralci v Nedelu našli še kulinarično prilogo Odprta kuhinja, pa tudi Nedijev list, ki je namenjen najmlajšim. Vsebina Nedela je pestra. Na 2. strani lahko zvemo, da izolski župan Klokočovnik ne bo zaposlil svojega brata Georga za svetovalca ter kako sta Beograd in Priština znova uspešno dokazala nesposobnost za dogovor o prihodnosti Kosova. Na 3. strani nekaj o kovancih, ki jih bomo lahko vračali še deset let, vendar ne brez bančne provizije. Sicer pa, da so banke že potegnile nazaj 202 milijardi tolarških bankovcev, od 217 milijard, kolikor jih je bilo lani še v obtoku. Na zadnji strani prenovljenega Nedela pa lahko vidimo na fotografiji najstniško zvezdniško trojico iz filma o Harryju Potterju (iz leta 2002) - Rupert Grint, Daniel Radcliffe in Emma Watson. Sedmi film o čarovniku Harryju Potterju bo na sporedu šele leta 2010.

Nedelo sicer izhaja že trinajsto leto in je vsaj na Primorskem skorajda edini časopis, ki ga lahko kupimo v nedeljo. Problem pa je, ker je večina kioskov ob nedeljah zaprtih.

Izola

Jubilejno srečanje Zanimivi Izolani

Novinarka Radia Koper-Capodistria Nataša Benčič bo imela 15. marca 2007 ob 19.00 uri v čitalnici izolske knjižnice jubilejno srečanje z dvajsetimi zanimivimi Izolani, ki jih je predstavljala in se z njimi pogovarjala vse od 16. septembra 2004 pa do 23. novembra 2006. Prvi njen sogovornik je bil športnik Vasilij Žbogar, nato je predstavila Uršulinke, Silvana Saua, Bredo Pečan in še 16 drugih znanih oseb. Dvajset življenjskih zgodb, zanimivosti in izkušenj posameznikov. Vse to bo novinarka skušala stkati v pogovoru z njimi v še lepšo zgodbo.

Združena proslava

Dan pomorstva in 60. obletnica Srednje pomorske šole Portorož so proslavili skupaj v portoroškem Avditoriju. Občinska plaketa Srednji pomorski šoli.

Ministrstvo za promet, Uprava RS za pomorstvo in Srednja pomorska šola Portorož v sodelovanju s Slovensko vojsko in Slovensko policijo so v portoroškem Avditoriju, 2. marca 2007, priredili svečanost, na kateri so skupaj proslavili Dan pomorstva in 60. obletnico šole.

Ob obletnici šole je župan Občine Piran Tomaž Gantar ravnatelju Marijanu Tončiču izročil visoko priznanje - plaketo občine Piran. Pozdravni nagovor je imel župan Tomaž Gantar, uvodna govornika sta bila dr. Alenka Šverc, državna sekretarka v Ministrstvu za šolstvo in šport in ravnatelj šole Marijan Tončič, ki je orisal razvojno pot pomorske šole.

Prva slovenska pomorska šola je pričela delovati 1. marca 1947 v Kopru (v Žusterni). Program pomorske šole je takrat vključeval tudi predmet trgovskega značaja, zato se je šola imenovala Slovenska pomorska trgovska akademija. Šola je imela navtični, strojni in ladjedelski oddelek. Po začasnem bivanju v Piranu se je leta 1962 preselila v novo šolsko zgradbo, kjer je še danes. Srednja

pomorska šola uresničuje danes štiri značilne izobraževalne programe za poklice: plovni tehnik, ladijski strojni tehnik, prometni tehnik, elektrotehnik elektroniki. Srednja pomorska šola je v 60 letih njenega obstoja dala slovenskemu narodu več kot 2000 pomorščakov ter prav toliko diplomantov drugih strok, je povedal ravnatelj Marijan Tončič.

Veliko priznanje ter zahvala vsem dosedanjim ravnateljem šole in podjetju Splošni plovbi.

Ravnatelj Srednje pomorske šole Marijan Tončič in župan Občine Piran Tomaž Gantar sta prisotnim ravnateljem in predstavnikom podjetij podelila priznanje in praktična darila - slike z obmorskimi motivi.

Dosedanji ravnatelji šole:

Prvi ravnatelj šole je bil **dr. France Škerlj** (1. 3. - 20. 9. 1947), drugi je nastopil **Slavko Kavšek, kap.** (20. 9. 1947 - 15. 11. 1961), tretji **Oskar Metlika, prof.** (16. 11. 1961 - 31. 8. 1972), četrti **Franc Flis, prof.** (1. 9. 1972 - 31. 8. 1987), peti **Jože Sorta, prof.** (1. 9. 1987 - 30. 9. 1992), šesti **Franc Uljan, prof.** (1. 10. 1992 - 30. 12. 2001) in sedmi, sedanji ravnatelj **Marijan Tončič, kap.** (od 31. 12. 2001 dalje).

V sklopu proslave Dneva pomorstva je bil na pomolu pri hotelu Bernardin „dan odprtih vrat“. Obiskovalci so si lahko ogledali plovila Uprave RS za pomorstvo, Policije in Slovenske vojske.

Slavnostni govornik je bil mag. Janez Božič, minister za promet.

Republika Slovenija je 7. marca 1991 sprejela Resolucijo o pomorski usmeritvi naše države, v kateri je med drugim zapisano, da je bil slovenski narod v svoji zgodovini vselej tudi pomorsko usmerjen in da bo tak tudi v prihodnje, je med drugim poudaril minister Božič. Prednosti, ki jih nudi izhod na Jadransko morje, sodobno pristanišče in v pomorske dejavnosti usmerjena podjetja, omogočajo vključevanje Slovenije v mednarodno delitev dela in hitrejšo prilagajanje kriterijem svetovnega gospodarstva.

Slavnostni govornik na proslavi, minister za promet mag. Janez Božič.

Župan Občine Piran Tomaž Gantar predaje plaketo Občine Piran ravnatelju Pomorske šole Portorož Marijanu Tončiču.

Proslave so se udeležili številni ugledni gostje s področja pomorstva, Policije, Uprave RS za pomorstvo, družbenih dejavnosti Občine Piran in dijaki srednje pomorske šole, ki so tudi nastopili v kulturnem programu.

Priznanja zaslužnim bivšim ravnateljem šole in podjetju Splošni plovbi Portorož.

Ministrstvo za promet (in tedaj še tudi zveze) je predlagalo Vladi RS naj dan sprejema Resolucije določi za Dan pomorstva. Predlog je bil sprejet na 5. obletnico podpisa Resolucije, 7. marca 1996. Tako ima tudi Slovenija, kot obmorska država, določen

dan, posvečen morju in pomorstvu. Minister je še posebej omenil uspehe v Splošni plovbi in obljubil tudi določene olajšave oziroma spremembe v načinu obdavčevanja v pomorski dejavnosti.

FOTO: FK- Primorski utrip.

Mali škandal zaradi okrnjenega TV prenosa sej

V Mestni občini Koper je nastal mali škandal, ker je občina SPONKI TV očitno naročila le snemanje dela seje občinskega sveta, na kateri je župan Boris Popovič ob sprejemanju proračuna MOK 2007 pošteno okrcal koprsko SD in še bolj občinskega svetnika SD Jadrana Bajca. Bo reagiral predsednik SD Borut Pahor?

Župan Boris Popovič je kot kaže izkoristil točko dnevnega reda pri sprejemanju mestnega proračuna 2007 tudi za verbalni napad na Socialne demokrate, zlasti je njegov podcenjujoči govor razžalostil svetnika Jadrana Bajca. Kaj takega še Koper ni doživel, menijo na SD, ki imajo v občinskem svetu 5 svetnikov, nasprotna politična opcija „Koper je naš“ pa ima absolutno večino in lahko samostojno spreminja celo občinski statut.

Javnost je tako lahko vse do poznejše protestne objave izjave predsednika koprške SD Marjana Križmana gledala in poslušala le eno stran koprške politične igre.

Občina Koper je namreč pri KATV SPONKA Lucija naročila (in plačala) le snemanje sprejema mestnega proračuna, govor predstojnice urada za finance Vilme Milunovič in govor župana, ne pa tudi poznejšega odgovora opozicije na županov govor, s čimer naj bi bila mnenja SD Koper kršena medijska zakonodaja, oziroma je bila opozicijska stranka prikrajšana za hkratno možnost javnega odgovora. Župan Boris Popovič je po svojem govoru, ki je naježil lase ne le socialnim demokratom, odredil pet minut pavze in odšel iz dvorane, nam je povedal svetnik koprške SD mag. Luka Juri. Proračun Mestne občine Koper (76 milijonov evrov) je bil sprejet v prvem branju, župan zato tudi ni dovolil predvidenih amandmajev, ki jih je pripravila koprška SD.

Etično vprašljivo dejanje?

V SD dejanje ocenjujejo kot etično vprašljivo, vprašljiva je kultura javnega dialoga za utrjevanje pravne in socialne države, vendar komercialna KATV pri tem nima nič in ni neposredno odgovorna, saj objavlja le naročene in plačane posnetke s sej obalnih občinskih svetov, kar naj bi občine počasi opustile, zlasti tudi izolski in piranska, smo izvedeli. Pa vendar se zdi nepošteno do javnosti, če ta lahko prek javnega medija izve samo naročniku všečne ali izrezane posnetke. „To je neposredni vpliv na javnost, ki si ga lahko privoščijo nekdo z javnim denarjem“, menijo v SD Koper. Poraja se kar nekaj vprašanj: Ali je odgovor prizadete SD, ki ni bil posnet in objavljen, izgubljena informacija javnega značaja, ki bi morala biti objavljena in ali je bi s tem tudi kršen zakon o prostem dostopu do informacij in odprtosti delovanja občinskih organov, torej tudi župana?

Zakon o medijih (UL št. 35/01) v 26. členu govori, da ima vsakdo pravico do popravka objavljenega obvestila in to lahko zahteva od odgovornega urednika. Vendar v primeru koprške SD ni šlo za zahtevek popravka objavljenega obvestila, pač pa za objavo odgovora. Tu pa se lahko spet zapleta. Javne osebe s pravnimi akti uredijo način dajanja informacij za javnost, seveda, tudi če gre za seje najvišjega organa pravne osebe, v tem primeru občine. Ker plačano objavo oziroma plačan TV posnetek zakon o medijih prepozna le kot oglas, zadevajo to tematiko drugi členi zakona o medijih. Veljal bi morda le 50. člen zakona o medijih, ki govori, da je za resničnost in točnost navedb (v tem primeru na javni seji OS) oziroma podatkov odgovoren naročnik, za skladnost plačane objave (oglasa) pa izdajatelj medija. Prizadeti stranki ostane torej edinole možnost tožbe na sodišču.

Predsednik SD Marjan Križman je zato pri Sponki zahteval objavo odgovora na verbalni napad župana Popoviča. Sponka mu je prisluhnila, odgovor posnela in tudi objavila.

TV posnetke s sej v Kopru bo zagotovila kar SD sama. Občinski svetniki Mestne občine Koper so zavrnili pobudo o neposrednih TV prenosih sej prek lokalne SPONKA TV (zaradi stroškov?), zato bodo koprski Socialni demokrati kar sami zagotovili posnetke in objavo povzetkov sej občinskega sveta. Mestne občine Koper, ali vsaj video povzetke. Pobudo so na novinarski konferenci v Kopru predstavili predsednik SD Koper Marjan Križman, tajnik SD Koper Angel Šav in podpredsednik SD Koper, mag. Luka Juri. KATV SPONKA ima namreč sklenjeno le še pogodbo o posrednih prenosih piranskega občinskega sveta in to do septembra, v Izoli pa razmišljajo o drugačnih oblikah obveščanja javnosti. Iz vse teh peripetij lahko sklepamo, da so si doslej občinski svetniki obalnih občin zagotavljali TV prenose sej le s plačilom objav, kar pa ne drži v celoti, saj običajno spremlja seje občinskih svetov tudi cela vrsta novinarjev in o tem objektivno poročajo javnosti.

Župan je politični funkcionar

Župan je politični funkcionar in po analogiji državnih poslancev za izrečene besede (mnenja) na seji najvišjega organa ni kazensko odgovoren.

Narodni junak

Boris Popovič se zavede množične podpore Koprčanov, ki so mu jo dali na nedavnih lokalnih volitvah, ko je s 70,27 % dobljenimi glasovi danih na voliščih dobesedno pometel z opozicijo. To ga verjetno tudi opogumlja k absolutni vladavini vsega nad vsemi, kar pa je že lahko druga skrajnost, ki običajno pelje v avtokracijo. Z nič kaj diplomatskimi besedami na seji pove socialnim demokratom, da so slabo vladali, nič naredili, sedaj pa naj bi ga celo ovirali pri njegovih prodornih projektih pri razvoju Kopra. Ni varčeval tudi s pripombami na račun bivšega predsednika uprave Luke Koper Bruna Koreliča.

Za svoje bi se moral zavzeti Borut Pahor

V slovenskem političnem prostoru se (sodeč po javnomnenjskih raziskavah) spreminja politična platforma v prid Socialne demokracije - in to predvsem na nacionalni ravni - s priljubljenim vodjem Borutom Pahorjem, ki triumfira, člani na lokalni ravni pa doživljajo travme, ker so nemočni. Zato celo obstruirajo seje občinskih svetov, ker praktično nimajo več drugih vzvodov. Nova lokalna oblast na Slovenski obali deluje po načelu „vse kar je bilo doslej narejeno je zanič, vse je treba spremeniti, opraviti na novo“. Predsednik Borut Pahor bi moral reagirati na takšne ekscese, saj bi sicer članstvo lahko dobilo občutek, da zna poskrbeti le zase in za svojo kariero.

SD bo še močna

Predsednik stranke Borut Pahor že kar nekaj časa napoveduje, da bo SD leta 2008 postala najmočnejša, morda celo vodilna politična in vladna stranka v Sloveniji. Po anketah je že prehitela LDS in ne zaostaja več veliko za vodilno SDS. Nekateri celo ugotavljajo tesnejše sodelovanje Janša-Pahor. Paradoks je v tem, da uspeh SD na nacionalni ravni očitno nič ne pomaga socialnim demokratom na lokalni ravni, Slovenski obali, ki so postali predmet celo nediplomatskih obtožb. Izgubili so županska mesta, in kar nekaj svetniških. Novi politični opciji na Slovenski obali pa je še kako prišla prav razporoka LDS in SD. Oboji so izgubili.

Franc Krajnc

Izolski proračun kot „Copy paste“

Izolski Socialni demokrati so na posebni novinarski konferenci (13. marca) na sedežu stranke v Izoli, dva dni pred sprejemom proračuna 2007 Občine Izola na izredni seji, predstavili svoja mnenja in pripombe, niso pa bili prepričani, če jih bo večina v občinskem svetu (15. 3.) podprla.

Aleksej Skok in Breda Pečan na novinarski konferenci v Izoli. FOTO: Primorski urlop.

„Splošni vtis, ki ga dobi nekdo, ki se kaj dosti ne spozna na pripravo proračuna, je kratko povedano zmedenost in precejšnja malomarnost“, je uvodoma povedal Aleksej Skok, članica OS in poslanka SD Breda Pečan pa, da je izolski proračun kot „Copy paste“. Vidi se, da so stvari kar preprosto prepisovali. Zanimivo je, da so prikazani samo indeksi, ki prikazujejo razmerje med planom proračuna za 2007 in planom za leto 2006. Precej bolj pregleden bi bil predlog proračuna, če bi vseboval tudi podatke o izvršitvi proračuna za predpreteklo leto (2005), kot je Urad za finance pripravljval proračune oziroma, pa tudi če bi bile postavke bolj realno opredeljene.

Kar neprijetno je, če izolski proračun kaže primanjkljaj. Za leto 2007 načrtujejo 21,316 milijona evrov proračunskih prihodkov, odhodkov pa naj bi bilo 21,698 milijona evrov. Razliko krijejo z vsoto prenesenih sredstev neporabljenega proračuna z lanskega leta.

Na postavki 714 (drugi nedavčni prihodki) je 5,63 milijona evrov, od tega 5,57 milijona evrov predstavljajo prihodki od komunalnih prispevkov. Zdi se jim, da bo ta znesek nedosegljiv, le če vemo, da je ocenjena lanska realizacija komaj 1,44 milijona evrov. Zato predlagatelje proračuna pozivajo, da do obravnave proračuna dostavi seznam morebitnih investitorjev, ki bodo v letu 2007 začeli graditi objekte v skupni koristni površini 45 do 50 tisoč m², od katere bi se torej plačalo komunalni prispevek in za toliko napolnilo občinsko blagajno.

Brez konkretnih razvojnih programov!

Socialni demokrati so povedali, da se je Občina Izola z letošnjim načrtom razvojnih programov premaknila za najmanj eno leto v preteklost. „Kvaliteta priprave je daleč pod nivojem lanskega načrta razvojnih programov in v izrazitem neskladju z navodili Ministrstva za finance v Proračunskem priročniku za pripravo občinskih proračunov za leti 2007 in 2008. Razen v enem primeru (izgradnja skupne čistilne naprave) ni nikjer naveden podatek o predhodnih vlaganjih. Kje je večnamenska športna dvorana, mladinski center, hotelski kompleks na lokaciji Arga, kulturni dom..., so se spraševali. V zelo redkih primerih (konkretno štirih od 127) je navedena struktura finančnih virov, kar je prav tako zahteva proračunskega priročnika.

Obljuba dela dolg

V načrtu razvojnih programov je vključeno le nadaljevanje in zaključek projektov, ki so bili začeti v preteklem mandatu. Ni zaslediti nobenega projekta, ki bi kazal vsaj na začetek uresničevanja programov, ki so bili navedeni v volilnih programih strank, ki danes vodijo občino. Predlagatelja proračuna pozivajo, da načrt razvojnih programov popravi in dopolni ter ga uskladi z navodili iz proračunskega priročnika. Pojavljajo se nenavadne napake (če so zares napake?), ki so pri proračunskih porabnikih povzročile izjemno nezadovoljstvo in upravičeno zaskrbljenost. Tudi razlike pri dodeljevanju sredstev za delo upokojencev oziroma njihovih družtev. Za OO Rdeči križ Izola nič sredstev. Na področju dejavnosti mladih in skrbi za mlade in otroke je razvidno, da zelo glasno predvolilno poudarjanje pomena mladih in otrok še zdaleč ne pomeni, da bo to tudi uresničeno. Predlagajo, da se znesek, namenjen dejavnosti Društva prijateljev mladine poveča za 20.000 evrov, da bodo lahko sploh normalno delovali in krili stroške.

Nič za Združene igre narodov?

Kot so povedali na novinarski konferenci je iz proračuna v celoti izpadel znesek, ki ga zagotavlja Občina Izola za festival Združenih iger narodov, s katerim že dobrih 13 let širijo dober glas o Izoli po vsem svetu. Nekakšen zastoj je začutili tudi pri načrtovanju gradnje neprofitnih stanovanj za Izolanke in Izolane, namenjenih za najem ali prodajo po ugodni ceni. Trenutno v Izoli gradijo 50 stanovanj, ne poteka pa še gradnja komunalne infrastrukture, ki je predvidena za 190 stanovanj. Prejšnja občinska ekipa je napovedovala gradnjo najmanj 400 stanovanj. Na listi čakajočih je trenutno 200 prosilk in prosilcev. Predlagajo več popravkov tudi glede predvidenih sredstev za delovanje krajevnih skupnost.

Tomislav Klokočovnik

Ne gradimo gradov v oblakih

Skupni načrtovani proračunski prihodki Občine Izola za leto 2007 znašajo 21,32 milijona evrov (indeks 101,3), skupni odhodki pa 22,00 milijonov evrov (indeks 116,2). Primerjave se nanašajo na načrt proračuna 2006 glede na načrtovani

proračun 2007. Primarni proračunski primanjkljaj se pokriva v znesku 688.281 evrov s presežki v letu 2006

Izolski župan Tomislav

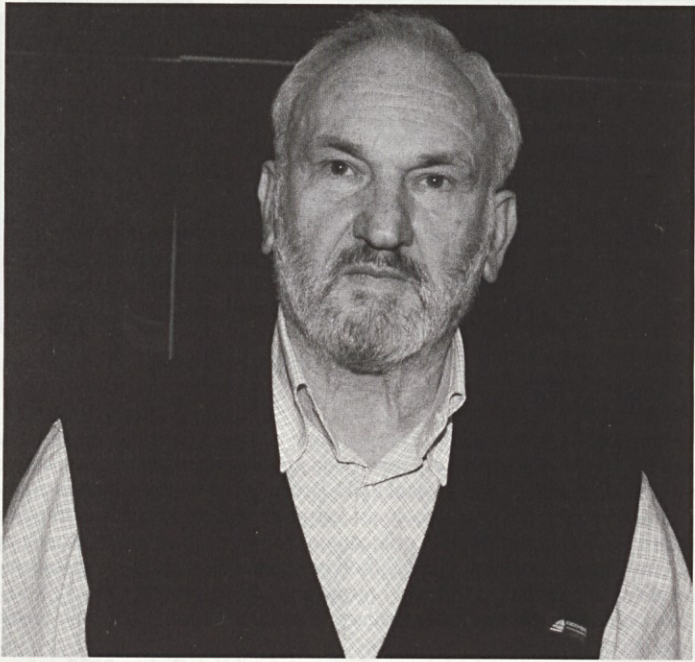
Klokočovnik je na novinarski konferenci (14. 3.), na kateri je s sodelavci predstavil proračun za leto 2007, zanikal določene pripombe nasprotnih opcije (SD) in povedal, da so pri pripravi proračuna upoštevali

realno stanje. V proračunske postavke so vnesli le tisto, kar bi lahko tudi dokončali v letu 2007. Podžupan Igor Franca je priznal, da jih je pri izdelavi proračuna lovil čas in da je zato bilo v prvotnem besedilu (in številkah) nekaj napak. Naštel več pomembnejših projektov; komunalno opremljanje „mestne industrije“ (tlakovanje obale in parka Pietro Coppo, izgradnja valobrana, komunalno opremljanje v Kortah, Gradnja krožišča in drugo).

Glede očitkov, da ni sredstev za mladino, upokojence, mednarodne igre narodov, stanovanja, je predstojnik urada za družbene dejavnosti Miran Žlogar povedal, da sredstva res niso pisana na imena zavodov, pač se bo treba na razpise oziroma pozive prijaviti, kar je tudi v skladu z zakonodajo.

Pero Zovko o II. stopnji lokalne samouprave

V letu 2009 naj bi zaživele Pokrajine, ki bodo prevzele del pristojnosti države, ob tem pa se postavlja kar nekaj vprašanj; kako bo potekala organiziranost II. stopnje lokalne samouprave, kaj bodo morale pokrajinam odstopiti občine, kaj bo z mestnimi občinami, ali bodo pokrajine prevzele tudi naloge upravnih enot ali ne. Bo torej enotirno ali dvotirno upravljanje, skratka vrsta vprašanj, zaradi katerih se bo kot kaže ustanovitev pokrajin še malo zavlekla.

Kako je s slovensko lokalno samoupravo?

„Korenine lokalne samouprave lahko iščemo že v pred prejšnjem stoletju. V Sloveniji je ta v bistvu zaživel leta 1995 na podlagi zakona oziroma poznejših sprememb in dopolnitev te zakonodaje. Bistvena razlika med lokalno samoupravo pred letom 1995 in po tem prelomnem letu je v tem, da je bila občina takrat I. stopnja države in je opravljala praktično vse to, kar danes opravljajo občinska uprava, občina, upravne enote, inšpekcije in ostale uprave“.

Kaj se je torej zgodilo po letu 1995?

„Po letu 1995 je bil uveden dvotirni sistem. Občina se je začela ukvarjati z lokalnimi zadevami, državna uprava pa je začela opravljati naloge državne uprave. To, kar je njena osnovna naloga. Ko so ustanavljali lokalno upravo je bila velika dilema, ali uvesti ponovno enotirni sistem, torej, da bi neka pravna oseba, v tem primeru občina, opravljala upravne (oblastvene) in strokovne naloge, ali dvotirni sistem. Prevladalo je mnenje, da je bolje imeti dvotirni sistem. Po zakonu o prevzemu državnih pristojnosti iz leta 1995 so taksativno naštele vse oblasti vne in upravne naloge, ki naj bi jih prevzela država. Občina prevzame tipične lokalne zadeve, predvsem so to javne službe, urejanje prostora in zadeve, ki se tičejo našega okolja. Bilo je narejenih nekaj nedoslednosti in to se nam danes nekoliko maščuje. Prišlo je do ustanovitve upravnih enot - do ločitve nalog in pristojnosti med državno upravo in lokalno skupnostjo - občino“.

Danes imamo v Sloveniji že 210 občin, od teh je kar nekaj mestnih. Ali imajo te mestne občine kakšna posebna, širša pooblastila? Nekateri menijo, da smo lokalno samoupravo razdrobili na majhne faktorje, ki so vedno bolj odvisni od državne pomoči.

„V začetku so imele mestne občine neka širša pooblastila, ki so se nanašala

v glavnem na razvoj ter pristojnost nekaterih služb. Danes, s spremembo zakona o lokalni samoupravi, lahko rečemo, da je naziv mestna občina skoraj nekakšna prestižna stvar. Pogledati moramo, zakaj so nastale mestne občine. Takrat bomo stvari razumeli lažje. Niti politika, niti stroka v začetku nista hoteli priznati, da so mestne občine postavljene kot sidro bodočih pokrajin, kot nekakšna glavna mesta. Dovolj je vzeti zemljevid Slovenije, pogledati kje so locirane mestne občine. Kasneje, ko je prišlo do nekakšnega nedoslednega podeljevanja statusa mestne občine - tam, kjer naj ne bi mogla biti pokrajina, in ko je usoda pokrajin vzela drugo smer, je mestna občina postala nekakšna anomalija. Nekaj, kar se ne ujema s tem sistemom. Takoj, ko omenimo ime mestna in „navadna“ občina postanemo malce zmedeni. Iščemo neko nasprotje, razlike“.

Več občin, več lokalnega samoupravljanja, ali splošno prepričanje, več občin več stroškov?

„Seveda, več občin več stroškov. V Sloveniji je v bistvu napaka v tem, da smo se ustrašili pokrajin (občine jih niso ustanovile, čeprav bi po ustavi to lahko, op. p.). Snovalci so šli naprej rezat teritorij. Manjša občina, več samouprave? To načelno drži. Vendar so ostale pozabljene krajevne skupnosti in danes se ne ve kaj so. Obstaja tudi neko pravilo, ki ga ponavljam. Manjše občine kot so, bolj je potrebna pokrajina, bodisi nek upravni okraj. Netočna je teza, da imajo v svetu tudi najmanjše občine, ki imajo morda samo 500 prebivalcev, enake pristojnosti kot kakšna velika občina, kot je na primer Pariz, ki ima 8 milijonov prebivalcev“.

Kaj pa deli občin? V Sloveniji je na tisoče krajevnih ali četrtnih skupnosti, so pravne ali niso pravne osebe, pač odvisno od občinskega glavnega akta - statuta. Veliko KS niti ne ve, kakšne so njihove pristojnosti. Ali je res, da so sprva ob pripravi zakonodaje o lokalni samoupravi celo pozabili na krajevne skupnosti?

„Tega nihče ni potrdil. Mi, ki smo

se s tem vprašanjem ukvarjali, smo ob analiziranju lokalne samouprave, nekako prišli do zaključka, da so krajevne skupnosti nekakšna razvojna napaka v sistemu. Zakaj? Če je bilo mišljeno, da so najmanjše teritorialne enote najbližje ljudem, potem bi bilo najboljša, da bi vse krajevne skupnosti razglasili za občine, občinam pa bi dali status okrajev“.

Vrnimo se k pglavitnemu vprašanju - drugi stopnji lokalne samouprave - pokrajinam. Služba za lokalno samoupravo in regionalno politiko pripravlja zakonodajo, objavili so že seznam predlaganih 14 pokrajin, med katerimi so kar 3 na Primorskem (Goriška, Notranjska, Primorska). Nabralo se je kar precej gradiva, stvari pa so še naprej nekam nejasne. Bomo pokrajine res dobili leta 2009. Slišali smo, da ta poslanski mandat (potrebna 2/3 večina) ne bo sposoben sprejeti zakona, ker je tudi veliko dilem; enotirni ali dvotirni sistem. Minister za javno upravo dr. Virant brani obstoječe upravne enote, minister dr. Žagar pa bi vse to združil v pokrajinah, s ciljem prihraniti veliko novih stroškov. Če ves samoupravni in upravni konglomerat ostane kot je, povrh pa dobimo pa še pokrajine, bomo imeli malo samoupravno zmešnjavo, nadgradnjo birokracije?

„Če smo želeli ustanoviti pokrajine, je bilo treba najprej nujno spremeniti ustavo. O tem se je izrekla tudi stroka. Dr. Šmidovnik je jasno zapisal. Prejšnja ustava je bila napisana tako, da onemogoči ustanovitev pokrajin. Zakaj? Jasno. Pokrajina mora biti predpisana z ustavo. Mora biti obvezna. Vsaka oblika povezovanja občin je neka zveza. Občine se lahko povezujejo v neke zveze. Drugo so pokrajine, če bi se ene občine povezale v pokrajine druge ne, bi prišlo do neke asimetrične ureditve in imeli bi čudno stanje. Te dileme je odpravil zakon o pokrajinah, sprejet na osnovi novele ustave (140. in 143. člen). Imeli naj bi torej 14 pokrajin, številna druga vprašanja pa naj bi rešili do državnozborskih volitev leta 2008, ko naj bi glasovali tudi o pokrajinah. Pokrajine naj bi torej zaživele leta 2009“.

Kakšne na bi bile torej naloge in pristojnosti pokrajin?

„Pokrajina samostojno opravlja lokalne zadeve širšega pomena, ki jih določa s svojim predpisom ali so določene z zakonom. Pokrajina zagotavlja javne gospodarske in negospodarske službe pokrajinskega pomena, zagotavlja z zakonom določene naloge samoupravnih lokalnih skupnosti javnih gospodarskih in negospodarskih služb, ki so skupne območjem več občin. Tu se seveda zastavlja vprašanje na območje katerih občin se nanašajo te naloge in če občine s tem soglašajo in kako se bodo o priključitvi določeni pokrajini odločale tako imenovane mejne občine. Pokrajina opravlja tudi naloge regionalnega pomena, določene z zakonom, zlasti pa določa razvojne cilje, zagotavlja skladen razvoj celotnega območja pokrajine,

sprejema regionalni razvojni program in tudi ukrepe za izvajanje tega programa. Sprejema prostorske akte za načrtovanje prostorske ureditve pokrajinskega pomena, sprejema načrte razvoja prometnega sistema v pokrajini, programe razvoja gospodarstva, načrtuje politiko razvoja turizma, določa ukrepe strukturne kmetijske politike, sprejema in izvaja stanovanjski program, program varstva okolja, program razvoja visokega šolstva in znanosti in lahko skupaj z državo ustanavlja javne visokošolske zavode in druge zavode - člane univerze in študentske domove.

Sprejema programe in izvaja ukrepe za razvoj šolstva in športa (poklicne, srednje in višje šole), sprejema in izvaja program zdravstvenega varstva, ustanavlja, organizira in financira javne bolnišnice in zagotavlja njihove mreže na območju pokrajine.

Načrtuje in izvaja ukrepe socialnega razvoja, zagotavlja mrežo osebne pomoči in pomoči družini na domu, varstveno delovne centre, sprejemališča, materinske domove, skupaj z državo ustanavlja center za socialno delo, sprejema programe razvojne kulturne dejavnosti, programe in ukrepe zaščite in reševanja“.

To je kar veliko nalog. Kaj pa prenesene državne naloge?

„Pokrajina na prvi stopnji odloča o

upravnih stvareh in druge upravne naloge iz državne pristojnosti na področju šolskih uprav, izpitnih centrov, komisije, ki odloča o napotitvi na zdraviliško oziroma klimatsko zdravljenje, javnih zbiranj, dovoljenj za zbiranje prostovoljnih prispevkov, registracij društev, upravnih dovoljenj za poseganje v prostor, graditev in uporabo zgrajenih objektov, vodenja registrov na stanovanjskem področju, naloge inšpekcijskega nadzora iz državne pristojnosti (gradbene in urbanistične inšpekcije, inšpektorjev za javne ceste).

Posebej je poudarjeno, da je pokrajina dolžna zagotoviti izvajanje prenesenih državnih nalog na način, s katerim prebivalcem ne bo zmanjšana dostopnost do upravnih storitev“.

Kaj pa organi pokrajine. Se bo res povečala birokracija?

„Po sedanji zasnovi so organi pokrajine pokrajinski svet in predsednik pokrajine ter drugi organi, ki jih določa zakon. Na Primorskem, kjer so kot vemo predlagane tri pokrajine, bo imel posamezni pokrajinski svet od 33 do 39 članov. Volitve v pokrajinski svet, ki bo imel tudi svoja delovna telesa (odbore in komisije), bo urejal poseben zakon. Po sedanjem predlogu predsednika pokrajinskega sveta izvoli svet izmed sebe z 2/3 večino.“

Franc Krajnc

V Piranu so podelili priznanja Civilne zaščite

Zlati znak Benjaminu Ličerju in Komunalni Koper

V okviru svetovnega dneva Civilne zaščite je koprski izpostava Uprave za zaščito in reševanje, 6. marca 2007, v sejni dvorani piranske občinske stavbe osemnajstim nagrajencem podelila priznanja. Nekaj novosti v organiziranju CZ je napovedal direktor Uprave za civilno zaščito in reševanje Bojan Žmavc, pripadnike CZ pa je pozdravil tudi župan Tomaž Gantar. Podelili so 18 priznanj - bronaste, srebrne in zlate zanke. Srebrni zank CZ so podelili članu piranskega radiokluba Milošu Oblaku in Službi varovanja Luke Koper. Zlati znak CZ sta prejela pilot Benjamin Ličer za dolgoletno uspešno delo pri organiziranosti, usposobljenosti in pripravljenosti CZ ter drugih sil za zaščito, pomoč in reševanje ter Komunala Koper za angažiranje ob izrednih dogodkih in aktivni vlogi pri zagotavljanju varnosti občanov.

Bomo dobili evropsko prestolnico kulture?

Na Ministrstvo za kulturo RS so že prispele štiri popolne in pravočasne vloge, ki so jih oddale Mestna občina Koper, Mestna občina Maribor, Mestna občina Celje in Mestna občina Ljubljana. Prijave bo od 19. do 23. aprila ocenjevala 13-članska mednarodna ocenjevalna komisija za presojo vlog, ki jo je imenoval minister za kulturo Vasko Simoniti.

Trije obalni župani: Boris Popovič, Tomislav Klokočevnik in Tomaž Gantar so 16. februarja 2007 v Pretorski palači v Kopru svečano podpisali Pismo o nameri sodelovanja pri projektu Koper - evropska kulturna prestolnica 2012. FOTO: FK-Primorski utrip.

Minister bo na priporočilo komisije nato predlagal vladi RS ime mesta oziroma mest za nominacijo za naziv „Evropska prestolnica kulture“. Vlada RS bo nato sprejela sklep katero predlagano mesto naj se izbere za nominacijo za naziv Evropska prestolnica kulture 2012. Predlog mora biti poslan institucijam EU - Evropskemu parlamentu, Evropski komisiji in Odboru regij s sedežem v Bruslju do 31. 12. 2007. Predlog Slovenije bo presojala mednarodna neodvisna sedemčlanska komisija, ki jo vsako leto imenuje Evropska komisija. S tem pa birokracije še zdaleč ni konec. Evropski parlament mora v roku treh mesecev od prejetja poročila mednarodne komisije posredovati mnenje o nominacijah. ..., nato Komisija posreduje svoje poročilo, ki upošteva tako mnenje parlamenta kot mednarodne komisije in Sveta EU. Svet EU nato razglasi mesto, ki bo postal Evropska prestolnica kulture 2012.

Koper je pripravljen!

Obalni župani so podpisali Pismo o nameri sodelovanja pri projektu Koper - kulturna prestolnica Evrope 2012, pri tem pa jih podpira tudi opozicijska stranka SD.

Kandidaturo Kopra podpirajo tudi koprski Socialni demokrati, nam je na nedavni novinarski konferenci povedal podpredsednik koprške SD mag. Luka Juri. Mnijo, da je to priložnost za promocijo bogate kulturne dediščine ne le Kopra, ampak celotne Slovenske Istre. O Kopru kot kulturni prestolnici bi govorila vsa Evropa. Ob tem je Juri dodal, da se zavedajo, da gre za skupen projekt celotnega mesta in ne le trenutne občinske oblasti, zato ponujajo Gledališču Koper, ki vodi projekt, (zadolžena Katja Pegan) kakor tudi občinski upravi, vso podporo. Juri je predstavil še nekaj predlogov,

s katerimi bi lahko dodatno povečali možnosti, da bi Koper, sicer ob veliki konkurenci slovenskih mest Celja, Ljubljane in Maribora, uspešno prestopil vse kriterije. Namreč naj poišče podporo tudi pri sosednjih občinah na Hrvaškem in v zamejstvu. To bi vsekakor bilo zanimivo, če bi Koper od „podpornikov“ uspel zbrati tudi kaj potrebnih sredstev. Kriteriji za nominacijo so znani.

Projekt, ki ga podpirata tudi mesti Izola in Piran, je še bolj tesno povezal tudi direktorje oziroma upravitelje kulturnih ustanov Kopra in Pirana, ki bodo v teh mesecih še povečali svoja prizadevanja za doseg tega zelo zahtevnega cilja. Priznati pa je treba, da je bila nedavna predstavitev Mestne občine Koper na TV odmevih bolj skromna. Koper povezujejo multikulturnost, sožitje narodov, raznolikost in zgodovinskost, kar bi morala biti določena prednost pri izboru tega mesta, meni župan Boris Popovič. Škoda pa je, da na odmevih ni bil bolj prepričljiv.

Slovenske nominacije morajo biti vložene v Bruslju do 31. 12. 2007
Upravičenca: Slovenija in Portugalska.

Ministrstvu za kulturo smo v zvezi s kandidaturami mestnih občin Koper, Celje, Maribor in Ljubljana poslali nekaj vprašanj glede kriterijev, rokov, kraja odločitve (Ljubljana ali Bruselj?) in morebitnih stroškov, ki bodo ob tem nastali ter tudi ali letos kandidira samo Slovenija ali tudi kakšna druga evropska država - Portugalska? Odgovore na naša vprašanja nam je poslala Nina Orel iz službe za odnose z javnostmi:

Kakšni so kriteriji?

„Kriteriji so določeni v besedilu javnega razpisa za izbor mesta za nominacijo za naslov Evropska

kulturna prestolnica za leto 2012 (oznaka JPR24-EKP-2012) - glej spletno stran Ministrstva za kulturo“.

Kako je z roki prijave?

„Slovenska nominacija/e morajo biti pri evropskih institucijah vložene najkasneje do 31. 12. 2007“.

Trije odgovorni za kulturno življenje, prireditve in umetnost na Slovenski obali:

Katja Pegan, vodja projekta - Gledališče Koper, Anton Biloslav (Obalne galerije Piran) in Patrik Greblo (Avditorij Portorož), ki bodo dodali svoj kamenček v mozaiku zahtevnih postopkov za kandidacijo Kopra za kulturno prestolnico Evrope 2012.

Ali lahko za kulturno prestolnico Evrope kandidirajo samo mesta iz Slovenije ali tudi mesta iz kakšne druge evropske države?

„Sklep Evropskega parlamenta in Sveta 649/2005 z dne, 4. 5. 2005

kot upravičenca za leto 2012 pri nominiranju evropske prestolnice kulture določa Slovenijo skupaj s Portugalsko“.

Bo izbrano samo mesto iz Slovenije ali tudi mesto iz katere druge evropske države?

„Evropska unija bo imenovala eno mesto iz Slovenije in eno mesto iz Portugalske (Guimaraes)“.

Kakšen praktičen pomen ima podpora drugih okoliških mest mestu, ki kandidira, na primer podpora Izole, Pirana, Milja in Trsta Kopru?

„Menimo, da bi na to vprašanje lahko odgovorili potencialni prijavitelji na javni razpis kar sami“.

Ali je kandidatura vezana tudi na določene stroške - prispevke in kakšna bi bila delitev teh stroškov?

„Da. Pričakuje se, da bodo mesta zagotovila delež sredstev, primerljiv z

Vetrnica Posvet SDS za tesno zaprtimi vrati

Uredniku Primorskega utripa in novinarki Regionalnega RTV centra Koper-Capodistria je kljub temu za krajši čas uspelo slediti nadvse zanimivi razpravi.

Posvet članov Izvršilnega odbora SDS v Kongresnem centru Grand hotela Bernardin v Portorožu o trenutnem političnem stanju v Sloveniji, ki je bil v soboto, 10. marca, je moral biti zelo zanimiv, saj so se vodilni v vladni stranki SDS in njeni poslanci, ministri in vodje lokalnih odborov SDS kar dobri dve uri pogovarjali tudi o problematiki razpadajoče LDS, prestopih, snubljenjih, jesenskih predsedniških volitvah, predsedovanju EU, konkurenčni SD - in hkrati ugotavljali kdo iz katere stranke bi bil primeren „za navezo“ (beri partnerstvo), kdo je nesoliden in tudi to, da je SDS trenutno (ob politični zmešnjavi v Sloveniji) najbolj trdna politična stranka. Vsega, kar sva novinarja uspela slišati, ne boste dragi bralci nikoli izvedeli, saj to ne bi bilo pošteno. Le zakaj ne bi smeli volivci (beri ljudstvo) izvedeti kdo kam cilja, kdo želi zapustiti svojo stranko in prestopiti k drugi, katero korito je okroglo in katero oglati, težje dostopno. Ker kot rečeno novinarsko spremljanje posveta Izvršilnega odbora SDS „v živo“ ni bilo dovoljeno, sta se nekako znašla dva zvedava novinarja (odgovorni urednik Primorskega utripa in novinarka regionalnega centra RTV Koper-Capodistria). Povzpela vsa se v prvo nadstropje v tehnični studio (prevajalska kabina), odkoder se nama je ponudil lep razgled na okroglo mizo in sva tako nekaj časa le poslušala nadvse živahno razpravo. „Hop Cefizelj, pa vaju imamo!“ Že nekaj minut zatem je prisopihal nekakšen varnostnik v belem (verjetno človek iz SDS) in zahteval, da moramo zapustiti kabino, kar smo s fotografom brez upiranja tudi storili. Žal smo bili novinarji prikrajšani za marsikatero „vročo“ informacijo, ki bi jo lahko posredovali javnosti. Naivneži očitno ne vemo, da so lahko seje političnih strank, ko se obravnava negativne in pozitivne elemente, za javnost tudi zaprte. Nekaj drobcev pa nam je le uspelo ujeti, nekaj pa nam jih je po posvetu razkril predsednik SDS in premier Janez Janša, ki je dal kratko izjavo za javnost.

FK

Nova knjiga avtorice Ondine Lusa „El mar de Piran“

Na sedežu skupnosti Italijanov v Piranu bo v petek, 23. marca ob 18.00 uri, predstavitev publikacije „El mar de Piran“ (Piransko morje). Dogodek sovпада z trideseto obletnico Lasa Pur Dir (Pusti, naj govorijo) 1976-2006. Publikacijo bosta predstavila avtorica Ondina Lusa in Kristjan Knez. Ob tej priložnosti bo tudi razstava del ustvarjalcev slikarske in keramične skupine, ki deluje pod okriljem Samoupravne skupnosti italijanske narodnosti Piran. Razstava bo na ogled od 23. do 29. marca 2007.

FOTO: FK- Primorski utrip.

Osnovna šola Lucija

Pripravili so razstavo fotografij o Snežniku

Učenci in delavci OŠ Lucija so 6. marca popoldne v avli osnovne šole pripravili razstavo fotografij o Snežniku in tako razveselili okoli 70 obiskovalcev iz tukajšnjih krajev in Ilirske Bistrice.

Razstavo so poimenovali Gremo na Snežnik 1796 m. Najprej je obiskovalce pozdravila ravnateljica OŠ Lucija Jelka Pečar in zadovoljna omenila tudi velike prostorske pridobitve omenjene šole v letu 2006, pa tudi, da bo šola leta 2012 praznovala visok jubilej, 100-letnico obstoja. Dve učenci sta imeli intervju z avtorjem razstave Bogdanom Rolihom, ki je doma iz Ilirske Bistrice. Rad obiskuje Snežnik, 1796 m visoko gorovju podobno kraško planoto med Zg. Pivko in Loškim poljem ter tam pozimi in poleti izbira motive za svoje fotografije, ki jih je postavil na ogled tudi v prostorih OŠ Lucija. Sicer pa smo si šolsko ekskurzijo lahko ogledali na platnu s pomočjo projektorja. Učenci so na vabilu za ogled razstave zapisali tudi besede po V. Osolniku, da so leta 412 na današnjem ozemlju Slovenije naši slovanski predniki govorili svoj in naš slovenski jezik ter tudi zapisali prvo slovensko besedo v latinščini SNESSNICCO (Snežnik). Radoznavost ni popustila. Avtorja so spraševali o zanimivostih na tej prelepi planoti; o živalstvu, rastlinah, turizmu, pohodništvu, možnostih zimskega športa. Vzpon na Snežnik ni tako naporen, neprijeten pa lahko postane v primeru slabega mrzlega vetrovnega vremena. Na Snežniku, ki ga kakšno zimo prekrije tudi debela snežna odeja, je tudi koča. Njen oskrbnik je Joško Slavec (Kovač). GSM 041 333 198.

Razstavo fotografij o Snežniku v OŠ Lucija si je ogledalo okoli 70 obiskovalcev.

Program so popestrili kar učenci OŠ, ansambel Kamelas in mladi harmonikar Denis Rondič.

Ravnateljica Jelka Pečar pozdravlja domačine in goste iz Ilirske Bistrice.

Snežniški vrh.

Intervju z avtorjem fotografij Bogdanom Rolihom
FOTO: FK- Primorski utrip.

Danica Lapanja Kekič

PESEM O PIRANU

*Že sonce zahaja,
veter pihlja.
Barka po morju,
proti pristanišču pelja'.*

*Oboki na obali,
na njih cerkev Sv. Jurija stoji.
Obzidje na vrhu, pogled na Piran,
vse to krasi.*

*Obala mala najlepša si ti,
posebno, ko sončni zahod te krasi.
Svetilnik na oglu, pove mi zdaj vse,
Piran naše mesto, pogled naj se
odpre.*

*Živahno je v mestu,
nato Bernardin vidi se,
za njim Portorož,
ki že drugo mesto je.*

*Smo se vozili z barko naokrog,
res lep Piran je iz morja kopnih
lepota.*

*Se morje nemirno pojavilo je,
hitro v pristanišče peljimo se..
Piran lepo mesto, rada te imam,
za nič na tem svetu ne grem drugam.*

*Portorož je drugo, res lep kraj,
a jaz rajši kar v Piran grem nazaj.*

Za dobro voljo

Profesor študentu na izpitu:

„Vaše neznanje je tako veliko, da bi lahko padla še dva študenta“.

Ženska svoji prijateljci:

„Nikoli se ne zaroči ob nedeljah, ko so zlatarne zaprte“.

V nebesih:

Vdova pride v nebesa in pri Svetem Petru sprašuje za svojega moža. Sv. Peter najprej pogleda v računalnik, če je njen pokojni mož morda med rajniki ali med svetniki. Ker ga tam ne najde vpraša vdovo: „Kako dolgo sta bila poročena“. „Več kot 50 let“, mu odgovori žena. „Ah, potem je zagotovo med mučenci“, ji odgovori Sv. Peter.

Izola

Vruja se je predstavila

V okviru ciklusa prireditev v Manziolijevi palači v Izoli, ki jih organizira tamkajšnja italijanska samoupravna narodna skupnost, se je 23. februarja zvečer predstavila tudi znana etno-skupina Vruja; Marino Kranjac, Peter Kaligarič, Rok Kleva Ivančič, Gabrijel Križman in Luka Čibej in številnim poslušalcem pripravila koncert domačih napevov in glasbe.

V prostorih palače Manzioli bo 15. marca ob 18.00 uri literarni večer, predstavitev knjige „Gente di Borgo“ Ljudje iz Borge, 23. marca ob 20.00 uri bodo gostili pevski koncert iz Rovinja.

Pohvala tudi gospe Marjetki

V decembrski številki Primorskega utripasemsezahvalilauslužbencem Mercatorjeve poslovalnice štev. 7 v Luciji. Med naštevanjem imen sem nehote izpustila ime gospe Marjetke. Opravičujem se ji in ji želim zadovoljno in poslovno uspešno leta 2007, vsem pa lepo praznovanje 8. marca. Breda Rustja, Ukmarjeva 14, Lucija.

Življenje pod himalajskimi gorami

Mestna knjižnica Piran v sodelovanju s Planinskim društvom Piran je 28. februarja zvečer v galeriji Hermana Pečariča v Piranu priredila zanimivo predavanje z ogledom diapozitivov z naslovom Pod himalajske gore, v čarobni Ladak.

O svojih vtisih o življenju ljudi v Nepal, tamkajšnjih naravnih ter kulturnih posebnostih v mestecu Ladak in njegovi okolici ter možnostih pohodništva je govorila Nina Kopčavar, kurturologinja, alpinistka, popotnica in študentka podiplomskega študija varstva naravne dediščine. Ljudje tam daleč pod himalajskimi gorami živijo svoje tradicionalno življenje in se prilagajajo včasih kar kruti naravi, temperaturnim spremembam in ne preveč dorežljivi zemlji. Človek po ogledu diapozitivov dobi občutek, da so revni, a revščina je

relativen pojem, nam je povedala Nina Kopčavar. Zanje je značilna skromnost. Če nimajo razkošnih avtomobilov, širokih cest in še česar, kar nam vsiljuje moderna evropska industrija, še ne pomeni da so revni. Vzajajo to kar jim omogoča narava. Druži jih tudi vera - budizem. Res pa je, da je tudi ta podhimalajska območja tudi že zajela evforija hitrega turističnega zaslužka, ki ga domačinom ponujajo razni popotniki, ki si želijo od bližje ogledati mogočne planjave. Posebnost, ki jo je treba poznati in se nanjo prilagoditi, je tudi nadmorska višina.

Spor zaradi dostopne poti

Subsidiarni tožilec Blažo Ždrnja iz Kampolina 57 Lucija je lanskega oktobra na Okrajno sodišče v Piranu vložil obtožni predlog zoper Nika Vareziča zaradi, kot piše v obtožnici „k.d. zlorabe zaupanja, posebnega primera ponarejanja listin in goljufije“.

Kot smo lahko razvozlali iz številnih spisov, pritožb in obtožb ter inšpekcijskih in policijskih zapisnikov ter dopisa z Občine Piran, gre za večletni spor med strankama zaradi dostopne ceste do stanovanjske hiše v Kampolinu 57, ki naj bi jo zgradil „neznani investitor“, kot piše v odločbi Inšpektorata RS za okolje in prostor - Območna enota Koper. Lastnik zemljišča, na katerem je zgrajena 90 m dolga dovozna asfaltirana pot, ki pelje do stanovanjske hiše Kampolin 57, je Občina Piran. Ta bi po odločbi inšpektorata morala zadevo spraviti v prvotno stanje, a se to doslej ni zgodilo. Tudi do izvršbe ni prišlo. So pa se zato resno skalili odnosi med sosedoma Blažom Ždrnjem in Nikom Varezičem, kateri je, kot nam je povedal Ždrnja, od njega odkupil del njegove hiše. V obtožnem predlogu 19. 10. 2006 Blažo Ždrnja med drugim navaja tudi poseben primer ponarejanja listin, preslepitev in pridobitev protipravne premoženjske koristi. Sedaj v bistvu do stanovanjske hiše in novega prizidka vodita dve poti; stara prejšnja in nova. Blaž Ždrnja zahteva odstranitev nove poti, ker meni, da bi lahko on postal lastnik zemljišča, na katerem je na črno zgrajena dovozna pot. Če bi odstranili novo dovozno pot in če bo Niko Varezič iz Lucije zagradil dostop do svojega dela hiše, ta pa pelje tudi do njegove, bi si moral Blažo Ždrnja, ki se je kot kaže zaradi nakopičenih sporov celo zdravil v bolnišnici, zgraditi novo dostopno pot. Prav zaradi tega nam je vse skupaj postalo nerazumljivo. Zelo zanimiv je tudi dopis Občine Piran Blažu Ždrnji, 16. 2. 2007. Predstojnica Urada za pravne zadeve Kristina Ivančič piše Ždrnji, da je občina prejela v vednost njegov dopis, s katerim on zahteva izvršitev

Blažo Ždrnja na sporni dostopni poti.

odločbe inšpektorja. Dopis je občina posredovala Območni enoti Inšpektorata za okolje in prostor v Koper. „Občina Piran je predmetno odločbo prejela 8. 3. 2002, pri čemer velja poudariti, da Občina Piran ni bila investitor navedene poti (pač pa Niko Varezič op. P.), ki poteka med drugim po več parcelah k.o. Portorož. V istem letu je Niko Varezič pri Okrajnem sodišču v Piranu vložil predlog za ustanovitev nujne poti v korist parcele št. 5098/1 k.o. Portorož, vse po trasi navedene nelegalno zgrajene poti. Občina Piran je ustanovitvi nujne poti ves čas nasprotovala, med drugim tudi iz razloga, ker gre za nedovoljeno gradnjo, ki jo je potrebno na podlagi predmetne odločbe odstraniti. Ne glede na navedeno je bilo iz vodenja obravnave pri pristojnem sodišču jasno razvidno, da se sodišče nagiba k temu, da nujno pot dovoli. Zaradi navedenega je bila s predlagateljem

postopka, to je Nikom Varezičem, 16. 12. 2004, sklenjena sodna poravnava, s katero je občina dosegla dve pomembni zadevi: Niko Varezič se je zavezal pot legalizirati (pridobiti gradbeno in uporabno dovoljenje), Niko Varezič se je zavezal pot prenesti v last Občine Piran, katera bo pot nato razglasila za javno dobro“. Zanimivo je predvsem to, kako lahko občinska pravnica ugotavlja, da se sodišče nagiba na eno ali drugo stran? Navedeno naj bi bila tudi podlaga, da se pot končno tudi legalizira. Podaljšan je bil tudi rok za izdajo gradbenega dovoljenja. Blaž Ždrnja pa še vedno zahteva, da se na črno zgrajena cesta odstrani in navaja tudi druge probleme, celo poskus fizičnega napada nanj. Kako se bo spor končal in kje bo imel Ždrnja dostop do svoje hiše? Ždrnja pravi, da ima zagotovljen dostop po legalno zgrajeni cesti, ki pelje mimo njegove hiše. Ždrnja to pot uporablja že skoraj 40 let in kot pravi ima na tej poti služnostno pravico.

V Luciji zbirajo podpise

Protest zoper zasedbo parkirnih mest pred stanovanjskimi stolpiči

Odkar je Trgovsko poslovni center (TPC) v Luciji postal tudi nov upravni center občine Piran, se je zaradi priseljenih služb in drugih storitvenih dejavnosti v TPC tudi povečalo število obiskovalcev, kar ni nič narobe, če ne bi občina na štiripasovnici pred stavbo uvedla modre cone in začela pobirati parkirnino. Zaposleni in lastniki trgovin v TPC ter obiskovalci se izogibajo plačilu parkirnine tako, da parkirajo pred stanovanjskimi stolpiči 123, 125 in 127, zato tam tudi prihaja do pomanjkanja parkirnih mest, ki so bila po pogodbi namenjena stanovalcem. Ker ta problematika traja že kar nekaj časa, stanje pa se ne izboljšuje, sta pobudnici Silva Marspin in Janja Marn Golob začeli zbirati podpise. Peticijo bodo dostavili najprej Krajevni skupnosti Lucija, če pa tam ne bo odziva tudi pristojnim občinskim organom. Zapisali so naj se na ustrezna mesta ob parkirišču namestijo prometni znaki za prepovedano parkiranje, s pripisom „Dovoljeno za stanovalce Obala 123, 125 in 127“ ter oznako, da vozila odvažajo pakej.

Prostor zaseda tudi prikolica.

Na delu cestišča, ki se prične pri stanovanjskem stolpiču Obala 117 in konča pri stolpiču Obala 127, se namestijo ustrezne cestne ovire, ki bodo umirjala promet. Pristojnim organom v Krajevni skupnosti Lucija predlagajo, da proučijo možnost ukinitve modre cone okrog TPC, vsekakor pa vidijo rešitev tudi v dogovoru s pristojnimi službami, da bi zaposleni v TPC za sprejemljivo mesečno ceno lahko parkirali svoja vozila v sedaj skoraj prazni in propadajoči garažni hiši ob TPC. Pobudnici v imenu stanovalcev pričakujeta od pristojnih čimprejšnji odgovor.

Koper

Simpozij in razstava o Svetem pismu

Predavanja so v prostorih knjižnice v Čevljarski ulici 22 ob 18.00 uri.

Svetopisemske odlomke bodo brali dijaki koprskih srednjih šol, z glasbenimi točkami pa bodo sodelovali učenci Glasbene šole Koper in dijaki Umetniške gimnazije Koper. Predavanja potekajo že od 6. marca in sicer vsako sredo, četrtek in petek v avli knjižnice vse do zaključka ciklusa v petek, 30. marca 2007.

RK Cimos Koper ima himno

Zmagujemo skupaj!

V Rokometnem klubu Cimos Koper so pred pričetkom drugega dela prvenstva trdo trenirali, navijačem in simpatizerjem kluba pa so pripravili tudi neobičajno presenečenje. Dokončali so namreč projekt himne kluba, ki so jo naslovili Zmagujemo skupaj!

Tomaž Klepač in Špela Kleinlercher v dresu RK Cimos Koper sta zapela himno in jo tako prvič uradno predstavila številni publiki.

Pesem smo prvič predvajali na avtobusu navijačem in ostalim udeležencem, ki so se nam pridružili na tekmi z RK Gorenje iz Velenja. Pesem je doživela pravi triumf. Bila narejena s srcem tako, da upajmo, da bo segla v srce tudi ostalim in da jo bodo radi prepevali. Uradno pa so jo predstavili na pokalni tekmi v Kopru, 7.3.2007. Obiskovalcem sta jo v dvorani Osnovne šole Koper, kar v dresih koprskega kluba prvič zapela **Tomaž Klepač** in **Špela Kleinlercher**. V koprskem klubu smo že nekaj časa razmišljali o tem, da bi posneli himno. Prve pobude zanj so prišle že v letu 2005, zadeve pa so se pričele premikati ob koncu lanskega leta. Odločili smo se, da bomo k sodelovanju povabili

Tomaža Klepača, pevca skupine Delirium, ki se sicer ukvarja tudi s pisanjem glasbe in besedil. Klepač je v letu 2002 skupaj z Aleksandro Čermelj odpel himno evropskega prvenstva v rokometu Euro 2002. Tokrat je himno Zmagujemo skupaj napisal v pop-rock stilu in jo tudi odpel. Naslov ni naključen, saj je to slogan, vizija in moto kluba, pa tudi podjetja Cimos, ki je glavni klubski pokrovitelj od leta 2000. Glavni ženski vokal je odpela Špela Kleinlercher (nekdanja pevka skupine Atomik Harmonik), moški vokal je Tomaž Klepač, refren pa jima je pomagala zapeti celotna članska rokometna ekipa pod strokovnim vodstvom **Jadrana Ogrina** (ex Kamelioni in Halo, ...) v studiu Jork v Dekanij. V klubu upajo, da se bo pesem dobro prijela in da jo bodo navijači in simpatizerji kluba radi prepevali predvsem na tekmah. Obenem gre tudi za zanimivo promocijsko sredstvo, ki ob tem vpliva tudi na motivacijo vseh koprskih rokometišev, tudi v mlajših selekcijah. Igralska vrednost koprskih

rokometišev se dokazuje z dobrimi predstavami v ligaškem in pokalnem tekmovanju. O njihovih pevskih kvalitetah nam je **Tomaž Klepač** povedal: »Fantje so se odlično izkazali. Odpeli so jo v 45 minutah »iz prve«, kar ni mačji kašelj. Pred štirimi leti, ko sem pripravljal pesem za reprezentanco, so rokometiši potrebovali kar štiri ure, da so pesem odpeli tako, kot je treba. Med njimi je kar nekaj talentiranih pevcev in ob tem, da so dobri rokometiši, imajo tudi velike pevske zmogljivosti. Lepo je bilo sodelovati z njimi«. **Špela Kleinlercher**: »Prvič sem odpela skladbo za himno za športni klub. Moram priznati, da je občutek zelo dober. Rokometiši RK Cimos Koper

pogosto spremljam in obiskujem njihove tekme. Sem zelo vesela in ponosna, da sem dobila priložnost in prispevala svoj glas za pesem, ki gre zelo hitro v uho. Mislim, da jo bodo vsi zelo radi prepevali,« je dejala Špela.

Himni kluba lahko prisluhnete na www.rk-koper.com.

BK

Kdo je ustvaril pesem Zmagujemo skupaj!

Posneto v Studiu JORK, Dekani; producent: Jadran Ogrin; aranžma: Jadran Ogrin; besedilo in glasba Tomaž Klepač; bobni: Mitja Stropnik; kitara: Zdenko Cotič; bas kitara: Jadran Ogrin; klaviature: Gabrijel Ogrin; vokal: Špela Kleinlercher, Tomaž Klepač, članska ekipa RK Cimos Koper.

Rodovnik ni le papir...

Ob prebiranju malih oglasov nemalokrat zasledimo vrstice kot so:«....čistokrvni nemški ovčarji, brez rodovnika....». Razlaga s katero se žal veliko neukih kupcev zadosti je pogosto: « Veste, ni se nam zdelo pomembno urejati papirje, mladički so vendar tako lepi in psa imate itak zase, tako da jih sploh ne potrebujete...» ali pa »Ah, bil je sedmi mladiček v leglu in ni dobil rodovnika...« Eden najbolj nenavadnih »izgovorov«, ki sem jih slišala, zakaj kuža nima rodovnika pa je zagotovo bil »Joj, saj ima rodovnik, ampak lastnik je bil tako vesel, ko je prišel po mladička, da je papirje kar pozabil pri rejcu!« Žal se za takimi izjavami velikokrat skrivajo nečisti nameni.

Rodovnik psa je njegova osebna izkaznica in garancijski list v enem

Rodovnik je namreč dokument, ki zajema podatke o našem psu ter njegovih prednikih. V njem so napisani podatki kot so: ime psa, pasma, vrsta in barva dlake, datum rojstva, kdo je vzreditelj in vsaj 3 rodovi prednikov našega psa. Zelo pomembna je številka vpisa v rodovno knjigo (pri nas je to SLR), ki ji sledi oznaka pasme in zaporedna številka. To številko večini psov vtetovirajo pri starosti 6 - 7 tednov v levi uhelj. Torej lahko zaključimo, da je številka vpisa nekak ekvivalent naše EMŠO, rodovnik pa osebna izkaznica našega rodovniškega psa. Ob prvem cepljenju stekline pa dobi prav vsak kuža, rodovniški ali ne, še eno identifikacijsko številko – številko mikročipa. Sama najraje vidim rodovnik predvsem kot jamstvo, da ima naš mladiček najboljše možnosti, da zraste v zdravega odraslega psa. Starša našega mladička so na vzrejnem pregledu pregledali strokovnjaki in ocenili, da sta tipična predstavnika svoje pasme, da nimata izraženih dednih bolezni, ki bi se lahko prenašale na potomstvo, sta v primerni vzrejni kondiciji. Tak pregled navadno priredijo pasemski klubi dvakrat letno. Za pristop k vzrejni oceni morajo psi izpolnjevati določene pogoje. Biti morajo prej telesno ocenjeni in stari vsaj, odvisno od pasme, 12 za manjše oziroma 15 ali 18 mesecev za večje pasme psov, službene in lovske pasme morajo imeti opravljene delovne izpite. Psi nekaterih pasem, ki so nagnjene k določenim dednim boleznim (displazija komolcev - ED, displazija kolkov - HD, progresivna retinalna atrofija - PRA ipd.) pa morajo opraviti pregled pri veterinarju, da te bolezni nimajo. Na vzrejnem pregledu se ovrednoti tudi značaj psa – večja odstopanja od tipičnega značaja pasme, največkrat so to pretirana plahost ali agresija se prav tako izločijo iz vzreje. Po opravljenem vzrejnem pregledu pes oziroma psica dobita vzrejno dovoljenje ter vzrejno knjižico v kateri so določeni tudi primerni »partnerji« za parjenje. Vzrejno dovoljenje je treba, vsako leto oziroma vsaki dve leti, obnavljati. Ko napoči čas gonitve, se lastnik psičke po skrbni presoji odloči za primernega samca. Ocení šibkosti in odlike svoje psičke in poišče samca z lastnostmi, ki bodo pripomogle k čim boljši kakovosti mladičev. Nemalokrat se zgodi, da tak samec prebiva več tisoč kilometrov stran, za določitev primernega datuma paritve pa se včasih vzreditelj odloči tudi za veterinarjevo pomoč, ki s testom določi dan ovulacije. Že paritev je torej lahko povezana s precejšnjimi stroški, da se niti ne spuščam v stroške pri prehrani samice in mladičev, pripravi primernega prostora, vsega časa, ki ga vzreditelj porabi za nego in vzgojo mladičev, preden ti pridejo v naš dom. V stroške vzreje lahko štejemo še cepljenje, tetoviranje mladičev, hrano, igračke, posode,....

Dobrega in odgovornega vzreditelja spoznamo tudi po tem, da nam ne bo na vsak način skušal prodati mladiča, temveč se bo z nami pogovoril, kaj želimo, ocenil bo, ali smo primerni bodoči lastniki za psa te pasme in zgodilo se bo, da nam bo psa celo odsvetoval. To nas ne sme užaliti, kajti vsaka pasma ima določene značajske in fizične lastnosti ter potrebe, ki se odlično skladajo s pričakovanji in predanostjo enega bodočega lastnika, z drugim pa so morda povsem nezdružljive. Velik energičen pes bo recimo povsem neprimeren za prezaposlen dom, nikakor pa ga ne smemo delo z njim prepustiti otroku brez našega nadzora. Če nimamo potrpljenja za zahtevno negovanje dlake je bolje, da se usmerimo h kratkodlaki pasmi in tako dalje.

Ni nujno, da imajo v rodovniškem leglu vsi mladički isto ceno..

Kaj pa če nas razstave ne zanimajo? Praktično v vsakem leglu imamo mladiče, ki so bolj tipični predstavniki svoje pasme in tisti, ki imajo kakšna odstopanja glede na standard pasme in so zato neprimerni za nadaljnjo vzrejo (denimo prevelika bela lisa na taci ali prsih). Nekaj teh napak je vidnih že prvi dan, druge se pokažejo nekoliko kasneje. Odgovoren vzreditelj bo tako mladičke razvrstil na tiste z

vzrejnim in razstavnim potencialom in na tiste, ki to niso t.i. »pet« oziroma ljubiteljske. Če nam do obiskovanja razstav ni, je dobro da to vzreditelju povemo in bo našo izbiro usmeril na takega mladiča, pogosto so ti tudi cenejši ali pa nam ga bo celo podaril. Pri nekem vzreditelju sem celo zasledila sem pogodbo o prevzemu »pet« mladiča, v kateri se novi lastnik obveže, da bo tega mladička ob primerni starosti dal sterilizirati ali kastrirati. S tem se zagotovi, da se neželena lastnost za pasmo, ki jo mladič ima, ne prenaša v nadaljnje rodove. Iskreno povedano, redko kateri odgovorni vzreditelj zaključí s pozitivno finančno bilanco. Ampak tako je prav, saj bi morala biti vzreja psov ljubiteljska in ne dobičkonosna dejavnost. Na žalost pa ni zmeraj tako.

Opravičila, da kuža nima rodovnika, čeprav je čistokrven torej ni!

Že v uvodu sem se dotaknila tudi vprašanja nadštevilnih mladičev v leglu – vzreditelj lahko ob skotitvi zaprosi za rodovnik za nadštevilne mladiče. Glavni kriterij za to je zdravje psice in mladičev, saj preštevilno leglo psičko preveč izčrpa. Če je torej lastnik s psičko opravil vzrejni pregled, jo paril s samcem, ki je prav tako opravil vzrejni pregled, prijavil paritev in leglo Kinološki zvezi Slovenije, ki vodi evidenco rodovniških psov in zaprosil za rodovnik za nadštevilnega mladiča, izgovorov ni. Postopek ni zapleten in birokratski zapleti so redki. So sicer tudi primeri, ko ima lastnik doma primerna psa in psico iste pasme, pa pride do paritve zaradi nepazljivosti, paritve pa ni prijavil, saj ni vedel, da je do nje prišlo. V vsakem primeru se pozanimajmo, h katerim boleznim je nagnjen kuža določene pasme oziroma kateri testi so obvezni za vzrejo te pasme in zahtevajmo dokazila, da starši te bolezni nimajo. Večinoma, žal, stoji za »čistokrvnim nerodovniškim psom« neodgovoren lastnik negativno ocenjene psice ali sploh neocenjene psice. Fenomen »čistokrvnih psov brez rodovnika« lahko sproži tudi popularizacija neke pasme, ko je povpraševanje večje od ponudbe in se pse te pasme za dobiček pari kar brez nadzora, da bi se tej potrebi zadostilo. Kakovost takih mladičev je večinoma zelo vprašljiva.

Preprodajalci psov – mučitelji za svoj dobiček!

Tudi v Sloveniji se je žal pojavilo že nekaj primerov. Preprodajalca navadno prepoznate, ker v oglasu ponuja veliko število različnih pasem, tudi takojšnjo dostavo mladičev redkih pasem, za katere je treba pri resnih vzrediteljih čakati tudi leta. Staršev mladička vam ne bo mogel pokazati, saj ga je pripeljal od daleč – večinoma iz »pasjih farm« (imenovanih tudi »puppy mill« -ov) iz vzhodne Evrope. Živali na takih farmah živijo v grozovitih razmerah - njihov edini namen je, da producirajo čimveč in čim večkrat mladiče. Nihče jim ne nudi ljubezni, osnovne nege, sprehodov, neuporabne živali – torej preveč izčrpane, bolne, stare pa brezsrčno odvržejo ali pokončajo. Mladiči se prodajajo preprodajalcem v velikih količinah - rodovnik, če sploh obstaja je v večini primerov ponarejen, ali pa rodovnik, ki ga kupcu preprodajalec izroči, sploh ne spada k temu mladiču. Včasih se zgodi, da nam oseba ponudi mladiča po določeni ceni, če pa želimo za istega psa rodovnik, pa bo cena višja! To je zadosten razlog, da se obnememo in psa kupimo drugje. Rodovnik pes ima, ali pa ga nima, obe opciji za istega psa nista mogoči. Kar je pa še huje, take mladičke prezdodaj odrgajo psi in tisti, ki naporno pot do preprodajalca sploh preživijo, imajo velikokrat psihične posledice, zaradi stresa pa je zelo oslavljen njihov imunski sistem. Mediji so polni žalostnih zgodb, gotovo ste kakšno zasledili tudi vi: Lastniki so pri

preprodajalcu kupili mladiča jorkširskega terierja. Po dveh dnevih v novem domu je zbolel za parvovirozo in po 4 dneh infuzij na kliniki poginil. Drugi so kupili višavskega terierja, ki je odrasel v povsem drugačnega psa in ni nikakor podoben svoji pasmi. Tretji so kupili bernskega planšarja ki ima hudo displazijo kolkov in se boji še lastne sence. Cena pri preprodajalcu kupljenega mladiča je morda nekaj sto evrov nižja, vendar lahko potem računi veterinarja to razliko hitro dosežejo, v večini primerov pa precej presežejo.

Kako se torej lotiti nakupa mladička določene pasme?

1. Pozanimajmo se o potrebah in lastnostih pasme, ki smo jo izbrali. Morda živi v naši bližini lastnik psa te pasme in se lahko z njim pogovorimo. Tudi razstave psov so primeren kraj za zbiranje informacij.
2. Poiščimo resne vzreditelje – stopimo v stik s pasemskimi klubi, Kinološko zvezo Slovenije in nam bodo pomagali.
3. Obiščimo čimveč vzrediteljev te pasme in se prepričajmo, če je ta pasma res primerna za nas. Pogovorimo se o možnih boleznih in vprašajmo po dokazilih o zdravju staršev. Psico ter ostale prednike, ki so pri vzreditelju doma, si oglejmo in spoznajmo. Pri tem bomo tudi videli, ali je psica morda plašna, agresivna, kajti tudi te lastnosti bodo potem del mladičkovega značaja. Opazujmo odnos vzreditelja do svojih psov.
4. Obiskujmo leglo, opazujmo razvoj mladičev (enakomerno veliki, zdravi, brez izcedkov iz nosnic, oči, starosti primerno igrivi, ...), opazujmo čistočo prostora.
5. Pri izbiri mladiča nam bo glede na naše želje in sposobnosti (Najbolj predrzen ali najbolj sramežljiv mladič v leglu je denimo manj primeren za začetnika.) najbolje svetoval vzreditelj. Ni napak ideja, da s seboj vzamemo znanca, strokovnjaka, ki nam bo pri oceni in izbiri svetoval. Čeprav verjemite, na koncu vendarle odloči srce.
6. Ob prevzemu mladička in to bo ne prej kot med 8 in 10 tednom njegove starosti, vam bo vzreditelj izročil rodovnik ter knjižico cepljenja, če je bil kuža že cepljen. Nekateri vzreditelji vam bodo dali tudi nekaj hrane, ki jo je kuža pri njemu jedel, igračko, priboljšek, dekico, ki je navajen itd. Tudi ko bo kuža odrasčal v vašem domu, vam bo resen vzreditelj ostal na razpolago za morebitna vprašanja glede zdravja, vzgoje, nemalokrat pa za svoja legla vzreditelji organizirajo tudi srečanja, saj le tako lahko oceni uspešnost izbrane paritve.

To je seveda idealen scenarij. V realnosti ni vedno tako, tudi v boljših linijah in kljub odsotnosti bolezni pri starših in ostalih prednikih se zgodi, da kak potomec zbolí za dedno boleznijo. Vendar si z izbiro rodovniškega psa, torej psa z garancijo nekako to nesrečno možnost zmanjšamo na minimum. Kot veterinar vam iz zdravstvenih razlogov odsvetujem nakup »čistokrvnega psa brez rodovnika«, če pa vam »papirji« res niso pomembni, pa tudi ljubezni do neke posebne pasme ne gojite, vam pa polagam na srce, da se odpravite v najbližje zavetišče za zapuščene živali in izberete bleščeči par brezdomih očk, ki čakajo, da jih sprejmete v svoje življenje.

Maja Turk, dr. vet. med.

V Piranu še več kulture

V portoroškem Avditoriju so pripravili zanimiv program prireditev s skupnim imenom Pomlad v Gledališču Tartini Piran, ki se bo zvrstil marca in aprila v Gledališču Tartini.

Direktor Avditorija Portorož Patrik Greblo, Sebastian Kokl predsednik Študentske organizacije UP in predstojnica Urada za družbene dejavnosti Občine Piran Lada Tancer so na novinarski konferenci, na dan kulture 8. marca,

v prostorih Gledališča Tartini predstavili program prireditev pod skupnim imenom Pomlad v Gledališču Tartini Piran.

Program sooblikujejo Občina Piran, Avditorij Portorož, Športni in mladinski center Piran, Območna izpostava JSKD Piran in ZKD Karol Pahor Piran ter Študentska organizacija Univerze na Primorskem.

A v d i t o r i j

Portorož je tako v mesecu marcu, deloma tudi v aprilu, organizator ali soorganizator skupno 36 prireditev, od katerih se jih bo kar 30 zvrstilo v Gledališču Tartini v Piranu. V mesecu marcu in aprilu bodo namesto v Avditoriju vrteli v Gledališču Tartini.

Kot smo lahko

razumeli je skupni cilj nosilcev prireditev v Piran pripeljati še več kulturnih dogajanj z željo, da bi nekako bolj zaživelo tudi Gledališče Tartini. Organizatorji ne želijo v tem prepletem in akustičnem gledališču organizirati množičnih prireditev ali kakšnih „žurov“. Obiskovalci filmskih predstav le redkokdaj napolnijo veliko dvorano v Avditoriju, zato je selitev filmskih predstav v manjšo dvorano, kot je v Gledališču Tartini, ki lahko sprejme do 300 gledalcev, smiselna.

Ugodnosti pri parkiranju

Lada Tancer je predstavila tudi ugodnosti pri parkiranju na Fornačah, ki jih bodo lahko izkoristili obiskovalci prireditev v Gledališču Tartini Piran. Pri izhodu se bodo pri blagajni izkazali z odrezkom vstopnice, tudi brezplačne. Cena za prve tri ure parkirana znaša skupaj 1,25 evra, vsaka nadaljnja ura parkiranja do 6 ur znaša 0,40 evra, v primeru parkiranja nad 6 ur sledi plačilo polne cene brez popusta. Predstave niso brezplačne, so pa določene ugodnosti so tudi pri obisku otroških predstav.

Prireditve s skupnimi imeni

Prireditvam v Gledališču Tartini Piran so nadeli posamezna skupna imena in ji razporedili tudi po dnevih. **Ob ponedeljkih in torkih** se bodo zvrstile aktivnosti, ki jih organizira Gib Piran, a so zaprte za javnost. **Ob sredah bo tako imenovana “Šoupova sredica”**, študentski večeri, odprti za vse ob 19.00 uri. Flamenko plesalka v spremstvu dveh akustičnih kitar. Sledijo še trije večeri, od tega eden v četrtek. **Četrtek bo v znamenju Odrskih luči**, kot so poimenovali ta večer. Nastopilo bo KD Talija s predstavo Družinska večerja. Zanimivi znajo biti **Petkovi večeri ob 20.00**. Nastopi: Vita Mavrič in Kvartet Akord z gostom, skupina Avomobili, Zijah A. Sokolović. Plesne miniature že s pričetkom ob 18.00 uri. **Ob sobotah bo na vrsti Otroško gledališče** in sicer ob 11.00 oziroma 17.00 uri (glasbene pravljice, gledališke prestave, risanke...). **Ob nedeljah ob 19.30 uri bodo kino predstave**. Cikel filmov z vseh kontinentov iz Kina Otok: Babica, Teroristka, Čakajoč na Srečo, Santiagovi dnevi in Pri stricu Idrizu (1. 4.).

Rože za 8. marec. Patrik Greblo je na novinarski konferenci na dan praznika žena nežnemu spolu podaril rože.

Piran

V Tartinijevi hiši so odprli razstavo likovnih del

Združenje Skupnost Italijanov Giuseppe Tartini Piran je v počastitev Mednarodnega dneva žena na sedežu skupnosti v Tartinijevi hiši v Piranu priredilo razstavo del članov likovne skupine, ki jo vodi Liliana Stipanov. Razstavo so odprli 6. marca zvečer in bo na ogled do torka, 20. marca 2007.

Svoja likovna dela, že kar prave mojstrske portrete, so na ogled postavili Renata Vuk, Darja Zdolšek, Francesco Rosso, Mario Benčič, Bruno Bonin, Aurora Birsa, Wilma Zacchigna, Marija Pereza, Daša Košuta, Jasna Bušič in Sapan Gandharb.

V glasbenem programu in simpatičnem gledališkem skeču sta nastopila Miriam Monica in Neven Stipanov, Marsell Marinšek pa je zaigral na harmoniko. Fulvia Zudič je vodji likovne skupine, članom in članicam za osmi marec podelila rože.

FOTO: FK-Primorski utrip.

Nastop Miriam Monica in Nevena Stipanova

Portret Ondine Lusa.

Kača ni igrača

V sredo, 7.3., so v Krajinskem parku Sečoveljske soline ponovno gostili dr. Stašo Tome iz Prirodoslovnega muzeja Slovenije. Dvajsetim učencem iz Osnovne šole Lucija je med delavnico „Kača ni igrača“ predstavila posebnosti in zanimivosti teh živih bitij, ki se jih ljudje pogosto brez razloga bojijo. Na delavnici je učencem pokazala tudi živo kačo, ob koncu pa si je še vsak od učencev iz bombažnih vrečk izdelal in pobarval svojo bolj ali manj strupeno kačo. Prepričani smo, da bodo udeleženci delavnice od sedaj naprej širili svoje znanje o kačah in o tem, da kače človeku niso nevarne.

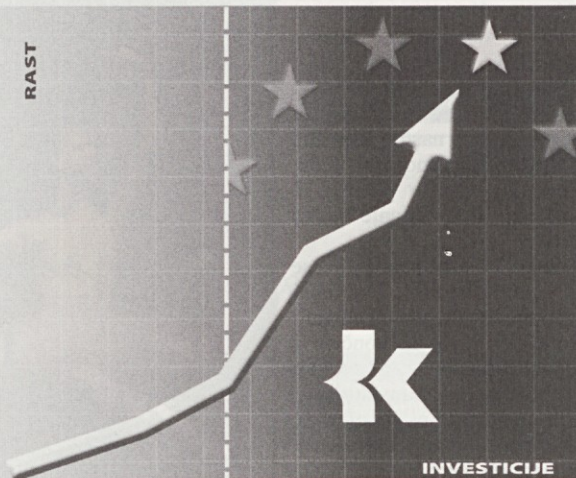
Foto: B. Morgan

V Avditoriju so počastili Mednarodni dan žena

V nedeljo, 11. marca, ob 18.00 uri je bila v portoroškem Avditoriju v počastitev Mednarodnega dneva žena (8. marca) proslava. Nastopil je otroški pevski zbor OŠ Lucija, gledališka skupina STEPS pa je nastopila z uprizoritvijo komedije. Na ogled je bila tudi prodajna razstava unikatnega nakita Simona Černeta.

Začenjate ali širite poslovno dejavnost?
Potrebujete dolgoročni kredit?
Kako enostavno in ugodno zavarovati kredit?

KREDITNO-GARANCIJSKA SHEMA EVROPSKEGA INVESTICIJSKEGA SKLADA

Banka Koper je nadgradila dostopnost široke palete dolgoročnih kreditov s sodelovanjem z Evropskim investicijskim skladom (EIF) na področju zavarovanj kreditov. Pridobivanje kredita je namreč v veliki meri odvisno od učinkovitih možnosti zavarovanja.

Prednosti vključitve v kreditno-garancijsko shemo EIF

- daljša ročnost kreditov, tako lažje prilagodite vračanje sredstev učinkom investicije,
- ugodnejša obrestna mera v primerjavi z redno ponudbo banke,
- možen dogovorjen zamik začetka odplačevanja kredita in
- predvsem pa kot dodatna možnost zavarovanja kredita.

V primeru, da kot malo ali srednje veliko podjetje ali zasebnik načrtujete dolgoročno investicijo za začetek ali razvoj poslovne dejavnosti, lahko pri zavarovanju kredita uporabite kreditno-garancijsko shemo EIF. Dogovor z EIF velja do porabe sredstev.

Pokličite in obiskali vas bomo

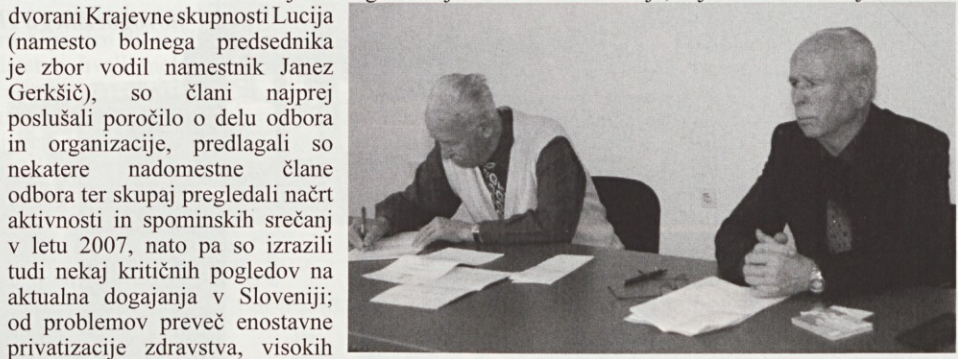
Banka Koper je edina banka v Sloveniji, ki ima sklenjen dogovor za sodelovanja EIF pri zavarovanju kreditov malega gospodarstva. Pričakujemo vas v poslovnih enotah Banke Koper po Sloveniji, kjer vam bomo s strokovnimi nasveti ponudili najboljše rešitve. Pokličite nas in obiskali vas bomo na sedežu vaše dejavnosti.

Banka Koper

Banka Koper d.d., Pristaniška 14, 6502 Koper, tel.: 05 666 1 000, www.banka-koper.si

Borci kritični in tudi aktivni

Na občnem zboru članov Krajevne organizacije Zveze borcev Lucija, ki je bil 28. februarja v veliki

dvorani Krajevne skupnosti Lucija (namesto bolnega predsednika je zbor vodil namestnik Janez Gerksič), so člani najprej poslušali poročilo o delu odbora in organizacije, predlagali so nekatere nadomestne člane odbora ter skupaj pregledali načrt aktivnosti in spominskih srečanj v letu 2007, nato pa so izrazili tudi nekaj kritičnih pogledov na aktualna dogajanja v Sloveniji; od problemov preveč enostavne privatizacije zdravstva, visokih stroškov za nakup orožja, vprašali so se kaj bo z domom upokojencev v Luciji. Ponosni na izbojevano partizansko borbo v drugi svetovni vojni pred 62 leti, hkrati niso najbolj veseli, da na te vrednote pozabljamo, ali borce porivamo celo na nek stranski tir. Žal leta naredijo svoje. Z minutnim molkom so se poklonili spominu na 21 svojih članov, ki so preminuli v zadnjih dveh letih. Redno obiskujejo tudi člane jubilate. 16. marca bo v Strunjanu spominska slovesnost ob 86. obletnici tragičnih dogodkov - prvih otroških žrtev fašističnega streljanja, 25. marca bo žalna slovesnost ob obletnici postrelitve 19 slovenskih in italijanskih partizanov v Temnici na Krasu. 27. aprila bo v portoroškem Avditoriju akademija ob 66. obletnici ustanovitve OF ter ob prazniku dneva upora in delavskega praznika, 1. maja. Na Javorici - Šentjernej bo 1. maja srečanje v spomin na nad 100 pobitih partizanov Cankarjeve brigade. Maja bodo obiskali Idrijo, Cerkljo in Bolnico Franja. 28. maja bo spominska slovesnost v Gabrovici ob obletnici požiga vasi. Načrtujejo še več obiskov in komemoracij. 24. in 25. aprila bo v Rižarni spominska slovesnost ob 63. obletnici začetka delovanja krematorija. Postavili bodo spominsko ploščo umrlim Slovincem. Sprejeli so tudi sklep o letni članarini, ki znaša 8 evrov.

Grand Prix Tijuani Križman

Pirančanka, 23-letna balerina Tijuana Križman, je na osmem tekmovanju mladih plesalcev na velikem odru SNG Maribor dosegla velik uspeh. Petčlanska komisija ji je za izvrsten nastop prisodila kar vseh 100 možnih točk. Podelila je zlato plaketo in tudi najvišje priznanje Grand prix.

Tijuana Križman se je po diplomi dve leti izpopolnjevala na akademiji milanske Scale in končala z „noto di merito“. S svojimi zanimivimi samostojnimi baletnimi nastopi je, zlasti v tujini, požela že vrsto priznanj in nagrad, zato je zelo vesela tudi tega zares visokega priznanja v Sloveniji. V prvem krogu tekmovanja v Mariboru je s partnerjem Eugenom Dobrescujem in pod mentorstvom Pavla Rotaruja odplesala grand pas deux iz baleta Trnjulčica, v drugem krogu pa sta z Dobrescujem odplesala grand pas deux iz baleta Don Kihot in sicer pod mentorstvom Marina Turcu-ja. Plesalca sta v velikem finalu, ki sledi pri tej vrsti baletnega plesa, pokazala najtežje baletne elemente - in uspela. Primorske novice so pred kratkim v izbor za osebnost meseca ponudile štiri nominirance, med katerimi je tudi mlada baletna plesalka Tijuana Križman.

Tijuana Križman na odru.

Donacija piranskim upokojevcem

Banka Koper d.d. je Društvu upokojevcev Piran, 28. februarja 2007, izročila ček v vrednosti 2.080 evrov.

Ček je na krajši svečanosti na sedežu društva v Piranu predsednici Albi Godnič izročil Vladimir Frančeskin, vodja Poslovne enote Banke Koper v Luciji.

To je eden od štirinajstih čekov, ki jih te dni prejema društvo upokojevcev po Sloveniji, kjer ima Banka Koper d.d. svoje poslovne enote. Tako se na Obali lahko veselita donacije tudi izolsko in koprsko društvo upokojevcev.

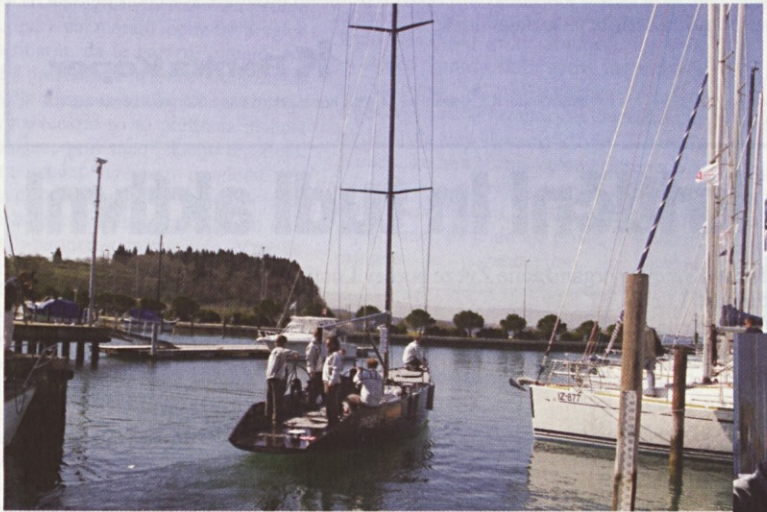
Na ta način je banka tudi tokrat donirala sredstva, namenjena novoletnimi obdaritvi poslovnih partnerjev. V Društvu upokojevcev Piran so bili darila seveda zelo veseli in tudi že načrtujejo različne aktivnosti, vključno z izleti. V banki so povedali, da so do zdaj bili med prejemniki novoletnih donacij organizacije, ki namenjajo posebno skrb otrokom in mladim v stiski, muzeji, galerije, knjižnice in druge neprofitne organizacije, kar je v skladu s politiko preusmerjanja sredstev iz klasične reklame v medijih.

„Starejši občani so del naše družbe, na katere prepogosto pozabljamo. Čeprav so skozi desetletja svojega dela veliko prispevali za našo skupnost. V društvi upokojevcev so še posebej aktivni. Prav je, da jih pri njihovem delu podpiramo in jim vsaj delno finančno pomagamo,“ pojasnjujejo svojo odločitev v Banki Koper.

Na fotografiji Primorskega utripa: Skupinska fotografija na sedežu društva v Piranu ob prevzemu simbolnega čeka

V Marini Portorož so splovili jadrnico RC 44 Krstna botra Jolanda Čeplak

Russell Coutts in Andrej Sluga iz novogoriškega Hita.

Splovitvi jadrnice so nazdravili s šampanjcem.

Na fotografiji Mitja Margon, vodja ekipe, Jolanda Čeplak in Boris Zupančič, direktor Marine Portorož.

V Marini Portorož je bilo 13. marca 2007 veselo. Slovenski navtični arhitekt Andrej Justin je skupaj z Russell Couttsom projektiral jadrnico, kateri sama najraje pravita »brezkompromisna«. Jadrnica tipa RC 44 je dolga 13,35 metra in je deseta doslej izdelana jadrnica RC 44. Zaradi svojih lastnosti zahteva od posadke visoko raven jadrnega znanja. Posadka, ki je že pričela s pripravami ter bo najverjetneje tvorila jedro za prve regatne nastope: Alek Bartole, Marjan Bauer, Mitja Beltram, Luka Domljan, Rudi Frantar, Davor Glavina, Igor Jakomin, Vid Jeranko, Jani Klemenčič, Mitja Margon, Jure Mrakič, Samo Potokar, Luka Verzel, Gašper Vinčenc, Julijan Višnjevec, Bojan Volčič. Spremljevalni del ekipe: Tomaž Čopi – trener in svetovalec, Andrej Paškapitan jadrnice, Tone Pleša – tehnični svetovalec, Željko Perović – jadrar. Posadka Ekipe 44 bo v sezoni 2007 jadrila v barvah jadrnega kluba Yachting Club Portorož. Nastopili bodo na najmanj štirih regatah cikla RC 44: Portorož Cup v Portorožu (28.3.-1.4.2007), Split- Hrvaška (18.4.-21.4. 2007), Trst-Italija (10.10.-13.10.2007) in Abu Dabi, ZAE (26.11.-29.11.2007).

Direktor Marine Portorož Boris Zupančič je pozdravil ekipo in povedal, da je njegov odnos do športa na morju pozitiven, čeprav je on doma s celine. Zaželel jim je, da bi že na prvi regati v Portorožu zmagali.

Adrijana Krajnc Vasovič

Pešachi za mir

Francoz Juel Buton iz Nantesa (Atlantska obala) se je 29. maja 1999 iz Pariza odpravil po Evropi in doslej prepešal že 33.800 kilometrov!. V začetku marca je s posebnim vozičkom, ki ga potiska pred seboj, prepešal tudi del slovenske obale in se podal v Italijo. Evropskega popotnika so sprejeli in pogostili v gostilni pri Marički in v Restavraciji Kapitol.

Popotnik za mir Juel Buton je doslej prepešal 17 evropskih držav, od Velike Britanije do Norveške, Nizozemske, Belgije, Nemčije, Estonije, Litve, Latvije, Finske, Nizozemske, Poljske, Republike Češke, Slovaške, Madžarske, Hrvaške (prepešal je Istro, bil v Pulju, Taru...) in v začetku marca 2007 tudi del Slovenske obale ter nadaljuje svojo pot prek Italije. To mu uspeva tudi s pomočjo dobrih ljudi, ki ga sprejemajo na njegovi, se z njim pogovarjajo. Tako so popotnika sprejeli tudi v Gostilni pri Marički v Parecagu, Darinka in Bogdan Gustinčič pa sta popotnika sprejela in pogostila v svojem gostišču Kapitol (bivše gostišče pri Tinetu) ter mu za popotnico primaknila še nekaj evrov.

Butonova misija je protest zoper vojna hudodelstva, zoper nerazumljivo postavljanje min na poljih, igriščih, v gozdovih, na katere naletijo tudi otroci, ki se igrajo, umirajo ali ostanejo invalidi za vse življenje. Takšni primeri so tudi v Bosni. Preveč je nedolžnih žrtev vojn in sovraštva med ljudmi. Otroci vendar niso teroristi! Ne razume tudi predsednika ZDA Busha.

V njegovih popotnih knjigah se je doslej na poti zbralo že 10.000 podpisov. Ni lahko, nam je zaupal, ko smo ga obiskali v Kapitolu, odkoder je nadaljeval pot.

„Včasih spim ob cesti, na Severu je bilo tudi 20 stopinj pod ničlo. „V Taru so mi ukradli voziček. Restavracija Kivi mi je sponzorirala novega“. Na poti mu čestitajo tudi župani mest, ki jih obiskuje. V njegovi knjigi, v kateri so sedaj vpisani tudi gostitelji iz Gostilne Marička in Kapitolu, smo lahko celo prebrali: „Ljudje kot ste vi, si zaslužijo Nobelovo nagrado za mir“.

Juel Buton bo svojo dolgo in utrudljivo pot končal leta 2009. Tam, kjer jo je začel - v Parizu. Zbrane podpise namrava nesti v Washington!

Na Fotografiji Primorskega utripa: Darinka in Bogdan Gustinčič z evropskim popotnikom Butonom v Kapitolu.

50 let Rimske pogodbe

V Evropski uniji beležimo letos 50. obletnico znamenite ustanovitvene Rimske pogodbe, s katero so bili postavljeni temelji današnje Evropske unije, ki jih bo še bolj utrdila nova predlagana pogodba za Evropo. Začetki segajo še dlje nazaj, v leto 1950, ko je namreč francoski zunanji minister Robert Schuman predlagal ustanovitev Evropske skupnosti za premog in jeklo. Idejni oče tega predloga je bil francoski politik Jean Monet.